ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1998

Vyhlásené: 11.11.1998 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

337

ZÁKON

zo 14. mája 1998

o veterinárnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ÚVODNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet úpravy

(1) Tento zákon ustanovuje pravidlá a podmienky veterinárnej starostlivosti v záujme zachovania a zlepšovania zdravia zvierat, ochrany životného prostredia, ochrany zdravia ľudí, zachovania a kladného ovplyvňovania produkčných a reprodukčných schopností zvierat, získavania a výroby zdravotne neškodných a hygienicky bezchybných, biologicky hodnotných potravín živočíšneho pôvodu, ich zložiek živočíšneho pôvodu a iných surovín živočíšneho pôvodu (ďalej len „živočíšny produkt“).

(2) Zákon ďalej ustanovuje

a) pôsobnosť orgánov štátnej správy a územnej samosprávy na úseku veterinárnej starostlivosti,

b) úlohy a organizáciu veterinárneho dozoru a veterinárnej kontroly a pravidlá ich vykonávania,

c) podmienky poskytovania odborných veterinárnych činností a veterinárnych služieb.

(3) Týmto zákonom nie sú dotknuté ustanovenia osobitných predpisov.[1])

§ 2
Veterinárna starostlivosť

(1) Veterinárna starostlivosť zahŕňa

a) starostlivosť o zdravie zvierat vrátane hygieny ich prostredia, ošetrovania, výživy, prepravy, reprodukcie a plemenitby, preventívnu a liečebnú starostlivosť, ochranu chovov pred nákazami, diagnostiku a zdolávanie nákaz a hromadných ochorení zvierat,

b) starostlivosť o zdravotnú neškodnosť a hygienickú bezchybnosť živočíšnych produktov v súlade s podmienkami ustanovenými osobitnými predpismi,[2])

c) starostlivosť o zdravotnú a dietetickú nezávadnosť krmív (ďalej len „zdravotná nezávadnosť krmív“) v súlade s podmienkami ustanovenými osobitným predpisom,[3])

d) ochranu územia Slovenskej republiky pred zavlečením a rozšírením nákaz zvierat zo zahraničia a pred dovozom zdraviu škodlivých živočíšnych produktov a krmív (ďalej len „veterinárna ochrana štátneho územia“),

e) ochranu životného prostredia pred škodlivými vplyvmi vznikajúcimi pri chove zvierat a ochranu zvierat pred škodlivými fyzikálnymi, chemickými a biologickými vplyvmi životného prostredia,

f) správnu klinickú, laboratórnu a výrobnú prax vo výskume, výrobe, pri príprave, dovoze, registrácii, schvaľovaní, distribúcii, predpisovaní, výdaji a používaní liekov podávaných zvieratám vrátane farmakologicky účinných doplnkových látok určených do krmív, veterinárnych pomôcok a materiálu a dodržiavanie požiadaviek na ich kvalitu, reklamu a informácie o nich,

g) zabezpečovanie veterinárnej asanácie podľa tohto zákona a osobitných predpisov,[4])

h) ochranu pred vznikom a šírením ochorení prenosných zo zvierat na ľudí a naopak (ďalej len „zoonóza“) vrátane ochrany pred zoonózami prenosnými živočíšnymi produktmi alebo kontaminovanými zložkami životného prostredia,

i) výkon odborných veterinárnych činností a poskytovanie odborných veterinárnych služieb pri zabezpečovaní veterinárnej starostlivosti podľa tohto zákona, ktoré si vyžadujú osobitnú spôsobilosť pracovníkov.

(2) Súčasťou veterinárnej starostlivosti je aj výkon štátnej správy na tomto úseku.

§ 3
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) nákazou zvierat prenosná choroba zvierat, ktorá podlieha hláseniu podľa klasifikácie Medzinárodného úradu pre nákazy,

b) hospodárskymi zvieratami hovädzí dobytok, ošípané, ovce, kozy, hrabavá a vodná hydina, jednokopytníky, včely, ryby, zver a mäkkýše z farmových chovov a kožušinové zvieratá chované najmä na účely úžitkovej produkcie,

c) potravinami živočíšneho pôvodu a zložkami živočíšneho pôvodu všetky časti tiel zvierat, mlieko, vajcia, včelí med a výrobky z nich, ktoré sú určené na požívanie ľuďmi; medzi potraviny živočíšneho pôvodu nepatria potraviny zmiešaného pôvodu,[5])

d) inými surovinami živočíšneho pôvodu ostatné časti jatočných alebo iných zvierat alebo ich produkty, ktoré sa nepoužívajú na výrobu potravín,

e) jatočnými zvieratami domáce zvieratá, ktorých mäso je vhodné na výživu ľudí, ako hovädzí dobytok, ošípané, ovce, kozy, domáce nepárnokopytníky, hydina, domáce holuby, domáce králiky; na účely tohto zákona sa za jatočné zvieratá považuje aj zver z farmových chovov,

f) mäsom podľa tohto zákona všetky časti tela zvierat určené na výživu ľudí,

g) usmrcovaním jatočných zvierat ich omráčenie, bezprostredné usmrtenie vykrvením a jatočné spracovanie na schválenom bitúnku (§ 29).

DRUHÁ ČASŤ
VÝKON ŠTÁTNEJ SPRÁVY NA ÚSEKU VETERINÁRNEJ STAROSTLIVOSTI

Orgány štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti

§ 4

(1) Orgány štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti Slovenskej republiky sú:

a) Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“),

b) Ústredná protinákazová komisia Slovenskej republiky (ďalej len „ústredná protinákazová komisia“),

c) Štátna veterinárna správa Slovenskej republiky (ďalej len „štátna veterinárna správa“),

d) krajské veterinárne správy,

e) regionálne veterinárne správy,

f) krajské úrady a okresné úrady.

(2) V rozsahu ustanovenom týmto zákonom plnia úlohy na úseku veterinárnej starostlivosti aj obce (§ 13).

§ 5

Orgán štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti vo veterinárnej farmácii je Ústav štátnej kontroly veterinárnych biopreparátov a liečiv (ďalej len „ústav kontroly liečiv“), ktorý vykonáva pôsobnosť podľa osobitného predpisu.[6]) Ústav kontroly liečiv je rozpočtová organizácia, ktorá je finančnými vzťahmi zapojená na rozpočet štátnej veterinárnej správy. Na jej čele je riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ.

§ 6
Ministerstvo

(1) Ministerstvo ako ústredný orgán štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti

a) predkladá vláde Slovenskej republiky návrhy zásadných smerov a priorít štátnej politiky na úseku veterinárnej starostlivosti,

b) riadi, usmerňuje a kontroluje výkon štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti,

c) schvaľuje hlavné smery vedecko-technického rozvoja vo veterinárnej medicíne v súlade so súčasnými poznatkami vedy,

d) vykonáva štátnu správu v druhom stupni vo veciach, o ktorých v prvom stupni rozhoduje štátna veterinárna správa,

e) zriaďuje štátne špecializované veterinárne organizácie (ďalej len „špecializované organizácie).

(2) Pri zabezpečovaní úloh ministerstvo

a) spolupracuje s ústrednými orgánmi štátnej správy, ktoré sa podieľajú na plnení úloh veterinárnej starostlivosti, a s Komorou veterinárnych lekárov Slovenskej republiky,

b) koordinuje spoluprácu ústredných orgánov štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti, medzinárodnú spoluprácu na úseku veterinárnej starostlivosti a medzinárodnú spoluprácu vo veterinárnej medicíne a vzdelávanie.

§ 7
Ústredná protinákazová komisia

(1) Ústredná protinákazová komisia koordinuje a kontroluje plnenie úloh celoštátneho významu na úseku ochrany pred nákazami alebo inými hromadnými ochoreniami zvierat. Predsedom ústrednej protinákazovej komisie je minister, ktorý vymenúva a odvoláva jej členov a vyhlasuje jej opatrenia.

(2) Ústredná protinákazová komisia riadi prijímanie a vykonávanie mimoriadnych veterinárnych opatrení (§ 54) a neodkladne ich vyhlasuje, ak sa vyskytne nákaza alebo iné hromadné ochorenie zvierat, alebo havária, ktoré by mohli ohroziť zdravie ľudí alebo zvierat vo viacerých krajoch.

(3) Zloženie ústrednej protinákazovej komisie, spôsob ustanovovania jej členov a podrobnosti o jej organizácii ustanovuje štatút schválený vládou Slovenskej republiky.

§ 8
Štátna veterinárna správa

(1) Štátna veterinárna správa je rozpočtová organizácia štátu,[7]) ktorá je finančnými vzťahmi zapojená na rozpočet ministerstva. Na jej čele je ústredný riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva minister. Ústredný riaditeľ je za výkon funkcie zodpovedný priamo ministrovi.

(2) Štátna veterinárna správa

a) riadi, usmerňuje a kontroluje výkon štátnej správy uskutočňovaný krajskými veterinárnymi správami, regionálnymi veterinárnymi správami a ústavom kontroly liečiv,

b) riadi, usmerňuje a kontroluje špecializované organizácie,

c) vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, o ktorých v prvom stupni rozhodujú krajské veterinárne správy a ústav kontroly liečiv,

d) určuje a vyhlasuje zoznam nákaz zvierat podliehajúcich povinnému hláseniu, pravidlá ochranných a zdolávacích opatrení pri nákazách, systém sledovania premiestňovania zvierat a určuje rozsah povinných vyšetrení zvierat, špecifickej profylaxie, ako aj iných preventívnych a zdolávacích opatrení vykonávaných podľa tohto zákona,

e) nariaďuje a zrušuje mimoriadne veterinárne opatrenia, ak sa týkajú individuálne určených osôb v okresoch viacerých krajov a ak ide o opatrenia, ktoré je potrebné vykonať bezodkladne v záujme ochrany celého územia Slovenskej republiky pred zavlečením alebo šírením nákaz,

f) určuje pri nákazách zvierat, haváriách a mimoriadnych situáciách rozsah výkonu odborných veterinárnych činností zabezpečovaných pracovníkmi odborných veterinárnych služieb,

g) vypracúva koncepciu špecializovanej prípravy veterinárnych lekárov a riadi špecializovanú prípravu veterinárnych lekárov a iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych zamestnancov,

h) určuje a koordinuje

   1. celoštátne ozdravovacie programy, ich metódy, postupy a kritériá, ako aj plány na monitorovanie, prevenciu a diagnostiku pôvodcov nákaz, najmä zoonóz,

   2. úlohy kontroly rezíduí cudzorodých kontaminujúcich látok v organizme zvierat produkujúcich potraviny, v živočíšnych produktoch a v krmivách a postupy a opatrenia na zníženie obsahu alebo výskytu týchto látok,

i) určuje formu, obsah a náležitosti veterinárnych osvedčení a iných vydávaných dokladov, ako aj evidencie vedenej o výsledkoch veterinárnych kontrol a veterinárneho dozoru podľa tohto zákona,

j) bezodkladne oznamuje výskyt nákaz, ktoré podliehajú povinnému hláseniu, Medzinárodnému úradu pre nákazy zvierat a štátom, ktorým sa na oznamovanie týchto nákaz zaviazala Slovenská republika medzinárodnými zmluvami.

(3) Štátna veterinárna správa v rámci zabezpečovania veterinárnej ochrany štátneho územia najmä

a) riadi a usmerňuje veterinárnu ochranu štátneho územia,

b) určuje a vyhlasuje veterinárne podmienky na dovoz, tranzit a vývoz živých zvierat, spermy, samičích pohlavných buniek a embryí, násadových vajec, živočíšnych produktov, krmív, ako aj predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov nákaz (ďalej len „tovarov podliehajúcich

veterinárnej kontrole“), zoznam štátov alebo ich častí, z ktorých sa povolí alebo zakáže dovoz alebo tranzit zvierat a ostatných tovarov podliehajúcich veterinárnej kontrole,

c) vykonáva hraničnú veterinárnu kontrolu prostredníctvom veterinárnych inšpektorov hraničných veterinárnych staníc, ktoré zriaďuje na ustanovených hraničných priechodoch (§ 47 ods. 3), ako aj rozsah, náležitosti a formu vedenia evidencie o vykonaných hraničných veterinárnych kontrolách,

d) vykonáva kontrolu prevádzkarní schválených na vývoz živočíšnych produktov do krajín, ktoré si vyhradzujú poskytovanie záruk o splnení veterinárnych a hygienických podmienok,

e) určuje rozsah a frekvenciu vyšetrení a laboratórnych analýz, ktoré sa vykonávajú pri veterinárnych kontrolách dovezeného tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole,

f) zabezpečuje spoluprácu a plnenie úloh v oblasti veterinárnej medicíny, ktoré vyplývajú z medzinárodných dohôd a členstva Slovenskej republiky v medzinárodných organizáciách.

(4) Štátna veterinárna správa na úseku veterinárnej starostlivosti plní ďalej tieto úlohy:

a) určuje a vyhlasuje veterinárne lieky a farmakologicky účinné látky, ktoré sa zakazujú podávať zvieratám,

b) určuje a oznamuje

1. systém hodnotenia zdravotnej neškodnosti a dietetickej vhodnosti krmív, kontroluje jeho dodržiavanie a určuje opatrenia na zabezpečenie týchto ukazovateľov,
2. hygienické podmienky na skladovanie, prepravu, spracúvanie alebo úpravu odpadov živočíšneho pôvodu a kritéria uvádzania do obehu výrobkov z nich,

c) kontroluje veterinárne zariadenia a v spolupráci s územne príslušnými orgánmi veterinárnej starostlivosti vykonáva kontrolu výkonu odborných veterinárnych činností súkromných veterinárnych lekárov a v neštátnych zariadeniach,

d) určuje, usmerňuje a vykonáva zber, prenos, spracovanie a vyhodnocovanie informácií o veterinárnej činnosti a o plnení úloh vyplývajúcich územne príslušným orgánom veterinárnej starostlivosti z osobitných predpisov,[8])

e) vydáva záväzné posudky podľa § 55 ods. 1 písm. c) a k návrhom slovenských technických noriem,

f) vedie zoznam prevádzok a zariadení schválených podľa § 30, prideľuje im veterinárne kontrolné čísla a vedie zoznam štátnych veterinárnych lekárov orgánov veterinárnej starostlivosti poverených veterinárnymi kontrolami a poverených posudzovaním, úradnými odbermi vzoriek a vydávaním dokladov podľa § 22 ods. 3,

g) ukladá opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a pokuty podľa tohto zákona na základe skutočností zistených pri výkone svojej pôsobnosti,

h) zverejňuje oznámenia, zoznamy, pokyny a inštrukcie, podmienky dovozu, tranzitu a vývozu tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole a ďalšie prijaté opatrenia podľa tohto zákona vo vestníku ministerstva,

i) plní ďalšie úlohy podľa tohto zákona a osobitných predpisov.[9])

(5) Štátna veterinárna správa po dohode s Komorou veterinárnych lekárov Slovenskej republiky určuje všeobecné podmienky na výkon odborných veterinárnych činností a služieb.

Krajské veterinárne správy

§ 9

(1) Zriaďujú sa krajské veterinárne správy ako orgány veterinárnej starostlivosti pre územné obvody krajov. Sídla a územné obvody krajských veterinárnych správ sú totožné so sídlami a územnými obvodmi krajov ustanovených podľa osobitného predpisu.[10]) Na čele krajskej veterinárnej správy je krajský štátny veterinárny lekár, ktorého vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ.

(2) Krajské veterinárne správy sú rozpočtové organizácie, ktoré sú finančnými vzťahmi zapojené na rozpočet štátnej veterinárnej správy.

(3) Krajská veterinárna správa na úseku veterinárnej starostlivosti plní najmä tieto úlohy:

a) riadi, kontroluje a usmerňuje výkon štátnej správy uskutočňovaný regionálnymi veterinárnymi správami,

b) vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, o ktorých v prvom stupni rozhodujú regionálne veterinárne správy,

c) riadi, koordinuje a kontroluje postupy prevencie a zdolávania nákaz,

d) koordinuje a kontroluje veterinárny dozor pri dovoze a vývoze tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole,

e) ukladá opatrenia na odstránenie nedostatkov a pokuty podľa tohto zákona na základe skutočností zistených pri výkone svojej pôsobnosti,[11])

f) nariaďuje a zrušuje mimoriadne veterinárne opatrenia (§ 54), ak sa týkajú individuálne určených osôb na území viacerých okresov kraja,

g) stanovuje podmienky a povoľuje konanie zvodov zvierat z územných obvodov viacerých okresov kraja,

h) poveruje pri veľmi nebezpečných nákazách, haváriách a mimoriadnych situáciách pracovníkov veterinárnych služieb určenými osobitnými úlohami,

i) vykonáva a zabezpečuje zber, prenos a spracovanie informácií určených štátnou veterinárnou správou a predkladá ich vyhodnotenie za územný obvod kraja štátnej veterinárnej správe,

j) zabezpečuje plnenie úloh obrany štátu na úseku veterinárnej starostlivosti v územnom obvode kraja,

k) spolupracuje s orgánmi na ochranu zdravia ľudí a s ďalšími orgánmi potravinového dozoru a ústavom kontroly liečiv,

l) zúčastňuje sa na príprave a tvorbe učebných osnov ďalšieho vzdelávania štátnych veterinárnych lekárov,

m) kontroluje plnenie ozdravovacích plánov, monitorovanie, prevenciu a epizootické šetrenie pôvodcov nákaz, zoonóz, výkon kontroly a monitorovania výskytu cudzorodých látok, iných plánov veterinárnych kontrol vykonávaných podľa tohto zákona a osobitných predpisov,[8])

n) kontroluje výkon asanačných činností v územnom obvode kraja,

o) kontroluje výkon štátnej správy na úseku veterinárnej farmácie na regionálnych veterinárnych správach,

p) vedie zoznam subjektov vykonávajúcich veterinárne činnosti v územnom obvode kraja,

r) riadi, koordinuje a kontroluje výkon potravinového dozoru podľa osobitných predpisov a výkon ochrany zvierat podľa osobitných predpisov,[11])

s) vykonáva kontrolu prevádzkarní schválených na vývoz živočíšnych produktov.

§ 10
Regionálne veterinárne správy

(1) Zriaďujú sa regionálne veterinárne správy ako orgány veterinárnej starostlivosti pre územie jedného okresu alebo viacerých okresov. Na čele regionálnej veterinárnej správy je riaditeľ, ktorý zároveň vykonáva funkciu regionálneho štátneho veterinárneho lekára. Riaditeľa regionálnej veterinárnej správy vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ.

(2) Sídla regionálnych veterinárnych správ a výpočet obcí, ktoré patria do ich územnej pôsobnosti, určí štátna veterinárna správa po dohode s ministerstvom podľa týchto kritérií:

a) intenzita poľnohospodárskej výroby,

b) veľkosť a štruktúra potravinárskeho priemyslu,

c) hustota a štruktúra distribučnej a obchodnej siete.

(3) Regionálne veterinárne správy sú rozpočtové organizácie, ktoré sú finančnými vzťahmi zapojené na rozpočet štátnej veterinárnej správy.

(4) Regionálna veterinárna správa

a) vykonáva v prvom stupni štátnu správu pri výskyte nákaz, zoonóz, hromadných ochorení zvierat, pri výrobe, spracovaní a skladovaní živočíšnych surovín a produktov,

b) vykonáva kontrolu chovov, prevádzkarní na výrobu a spracovanie surovín a potravín živočíšneho pôvodu,

c) vydáva záväzné posudky podľa § 55 ods. 1 písm. a), b) a d) s výnimkou posudkov k návrhom slovenských technických noriem,

d) vydáva záväzné pokyny na vypracovanie pohotovostných plánov, ochranných a zdolávacích opatrení pri výskyte nákaz zvierat, iných hospodársky významných ochorení zvierat a na veterinárne hygienické opatrenia,

e) vydáva, pozastavuje platnosť a zrušuje osvedčenia podľa § 30,

f) vydáva súhlas a určuje podmienky na zhodnocovanie zvláštnych odpadov živočíšneho pôvodu vo vlastných zariadeniach pôvodcov týchto odpadov,

g) vykonáva dozor nad výkonom odborných veterinárnych činností a služieb súkromnými veterinárnymi lekármi, ako aj dozor nad asanačnou činnosťou podľa tohto zákona,

h) určuje podmienky na použitie, prípadne úpravu krmív podľa § 43 ods. 3,

i) určuje podmienky konania zvodov zvierat v územnom obvode regiónu a zabezpečuje ich kontrolu,

j) určuje podmienky karantény pri premiestňovaní zvierat pred ich zaradením do chovu,

k) schvaľuje karanténne objekty slúžiace na umiestnenie zvierat, potravín a surovín živočíšneho pôvodu, ako aj predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov ochorení,

l) určuje pri nákazách zvierat, haváriách a mimoriadnych udalostiach rozsah výkonu odborných veterinárnych činností zabezpečovaných pracovníkmi odborných veterinárnych služieb,

m) nariaďuje a zrušuje mimoriadne veterinárne opatrenia, ak sa týkajú individuálne určených fyzických osôb a právnických osôb, a kontroluje ich plnenie v územnom obvode regiónu,

n) vydáva veterinárne osvedčenia pri vývoze tovarov podliehajúcich veterinárnej kontrole, ak pochádzajú z viacerých okresov, je na vydanie veterinárneho osvedčenia pri vývoze príslušná

regionálna veterinárna správa, v ktorej územnom obvode sa vykonáva posledná nakládka v zásielke,

o) povoľuje a určuje podmienky spracovania a ďalšieho nakladania so živočíšnymi produktmi podľa § 28 ods. 4,

p) prejednáva priestupky, ukladá pokuty a opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov podľa tohto zákona a osobitných predpisov.[11])

(5) Regionálna veterinárna správa ďalej

a) zabezpečuje plnenie úloh plánov kontroly a monitorovania rezíduí cudzorodých látok, plánov iných veterinárnych kontrol a vykonáva opatrenia podľa ich výsledkov,

b) zabezpečuje plnenie úloh nariadených štátnou veterinárnou správou a krajskou veterinárnou správou,

c) spolupracuje s ústavom kontroly liečiv a so špecializovanými organizáciami,

d) vykonáva zber základných údajov, vyhodnotenie výsledkov, zabezpečuje ich prenos a hlásenie podľa pokynov štátnej veterinárnej správy,

e) riadi a kontroluje plnenie úloh pri výkone veterinárneho dozoru a veterinárnej kontroly štátnymi veterinárnymi lekármi,

f) bez meškania oznamuje podozrenie a výskyt nákaz zvierat povinných hlásením krajskej veterinárnej správe, štátnej veterinárnej správe, príslušnému útvaru Policajného zboru Slovenskej republiky a obci; ak ide o výskyt chorôb prenosných zo zvierat na človeka oznámenie predkladá aj príslušnému orgánu na ochranu zdravia ľudí,

g) nariaďuje opatrenia nevyhnutné na zdolávanie a na zamedzenie šírenia nákazy.

(6) Regionálna veterinárna správa je povinná v rozsahu svojej pôsobnosti zabezpečiť

a) trvalú veterinárnu kontrolu na bitúnkoch a v prevádzkarniach na spracovanie zveriny počas prehliadok jatočných zvierat, ich mäsa a zveriny,

b) veterinárnu kontrolu v schválených rozrábkach mäsa a hydiny v čase ich prevádzky,

c) pravidelnú alebo s prihliadnutím na druh a rozsah výroby aj trvalú veterinárnu kontrolu v schválených prevádzkarniach na výrobu mlieka a mliečnych výrobkov,

d) pravidelnú veterinárnu kontrolu

1. pri skladovaní mäsa, hydiny a rýb v mraziarňach,
2. v priemyselných zariadeniach, v ktorých sa triedia alebo spracúvajú vajcia a vyrábajú sa výrobky z nich, prípadne sa s nimi manipuluje v súvislosti s touto výrobou,
3. v schválených prevádzkarniach na výrobu mäsových výrobkov,
4. v priemyselných zariadeniach na spracovanie rýb, manipuláciu s nimi a výrobu rybacích výrobkov,
5. v schválených konzervárenských prevádzkarniach pri výrobe potravín živočíšneho pôvodu,
6. hygienických podmienok pri získavaní surového mlieka v schválených produkčných hospodárstvach,

e) veterinárnu kontrolu

1. pri získavaní, výrobe, prípadne manipulácii s inými potravinami živočíšneho pôvodu a ich zložkami živočíšneho pôvodu,
2. pri predaji potravín živočíšneho pôvodu,
3. v mieste odoslania vyvážaných alebo v mieste určenia dovážaných zásielok tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole,

f) pravidelnú veterinárnu kontrolu zdravia hospodárskych zvierat, chovov, z ktorých sa získavajú živočíšne produkty,

g) ďalšie veterinárne kontroly zamerané na dodržiavanie tohto zákona a osobitných predpisov[8]) na úseku starostlivosti o zdravotnú neškodnosť a hygienickú bezchybnosť živočíšnych produktov.

§ 11
Krajský úrad

(1) Krajský úrad plní na úseku veterinárnej starostlivosti úlohy spojené s výskytom nákaz zvierat a zoonóz vo viacerých okresoch kraja. Na ten účel zriaďuje krajskú protinákazovú komisiu, ktorá koordinuje plnenie úloh a opatrení na zamedzenie šírenia nákaz a pri zdolávaní nákaz zvierat, zoonóz a iných hromadných ochorení zvierat vo viacerých okresoch kraja. Predsedom krajskej protinákazovej komisie je prednosta krajského úradu, tajomníkom krajský štátny veterinárny lekár.

(2) Krajská protinákazová komisia

a) predkladá návrhy na nariadenia a ukončenie mimoriadnych veterinárnych opatrení,

b) riadi vykonávanie mimoriadnych veterinárnych opatrení v územnom obvode krajského úradu, ak to tento zákon nezveruje iným orgánom veterinárnej starostlivosti.

(3) Krajský úrad nariaďuje a zrušuje mimoriadne veterinárne opatrenia (§ 54) pri nebezpečenstve rozšírenia alebo zavlečenia alebo pri výskyte nákazy zvierat, zdraviu škodlivých potravín živočíšneho pôvodu vo viacerých okresoch kraja. Tieto mimoriadne veterinárne opatrenia bezodkladne vyhlasuje formou všeobecne záväznej vyhlášky.[12])

§ 12
Okresný úrad

(1) Okresný úrad plní na úseku veterinárnej starostlivosti úlohy spojené s výskytom nákaz zvierat a zoonóz v územnom obvode okresu. Na ten účel zriaďuje okresnú protinákazovú komisiu, ktorá koordinuje plnenie úloh a opatrení na zamedzenie šírenia nákaz a pri zdolávaní nákaz zvierat, zoonóz a iných hromadných ochorení zvierat. Predsedom okresnej protinákazovej komisie je prednosta okresného úradu, tajomníkom regionálny štátny veterinárny lekár alebo ním určený štátny veterinárny lekár.

(2) Okresná protinákazová komisia

a) predkladá návrhy na nariadenia a ukončenie mimoriadnych veterinárnych opatrení,

b) riadi vykonávanie mimoriadnych veterinárnych opatrení v územnom obvode okresného úradu.

(3) Okresný úrad nariaďuje a zrušuje mimoriadne veterinárne opatrenia (§ 54) pri nebezpečenstve rozšírenia alebo zavlečenia alebo pri výskyte nákazy zvierat v územnom obvode okresu. Tieto mimoriadne veterinárne opatrenia bezodkladne vyhlasuje formou všeobecne záväznej vyhlášky.[12])

§ 13
Obce

(1) Obce

a) povoľujú usporiadanie konania výstav, trhov, prehliadok alebo súťaží zvierat, alebo konanie zvodov zvierat na iné účely za podmienok určených regionálnou veterinárnou správou,

b) usmerňujú a evidujú chov hospodárskych zvierat a zvierat chovaných v domácnostiach.

(2) Ak sa v tržniciach a na trhoviskách zriadených obcami[13]) uskutočňuje predaj živých zvierat alebo živočíšnych produktov, vydávajú trhové poriadky podľa osobitných predpisov[14]) so súhlasom regionálnej veterinárnej správy.

(3) V mimoriadnych situáciách môžu obce zriadiť protinákazové komisie na zabezpečovanie plnenia nariadených opatrení na zdolávanie nákaz zvierat, zoonóz a iných hromadných ochorení zvierat.

Súčinnosť pri výkone veterinárnej starostlivosti

§ 14

Organizáciu a výkon veterinárnej starostlivosti v ozbrojených silách, v Policajnom zbore Slovenskej republiky a v Zbore väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky v súlade s týmto zákonom zabezpečujú príslušné ministerstvá. Pri plnení úloh veterinárnej starostlivosti postupujú tieto ministerstvá v úzkej súčinnosti s orgánmi veterinárnej starostlivosti. V svojej pôsobnosti nariaďujú a vykonávajú mimoriadne veterinárne opatrenia, ktoré zodpovedajú opatreniam nariadeným orgánmi veterinárnej starostlivosti. Po dohode s orgánmi veterinárnej starostlivosti vykonávajú v svojej pôsobnosti aj iné opatrenia na predchádzanie nákazám zvierat alebo na ich zdolávanie, poskytujú orgánom veterinárnej starostlivosti informácie o zdravotnom stave zvierat a o nákazovej situácii v zariadeniach, ktoré sú v ich pôsobnosti, ako aj o prípadoch porušenia zdravotnej neškodnosti alebo hygienickej bezchybnosti živočíšnych produktov.

§ 15

(1) Orgány veterinárnej starostlivosti pri výkone veterinárnej starostlivosti postupujú v súčinnosti s príslušnými orgánmi na ochranu zdravia ľudí, ak hrozí poškodenie zdravia ľudí, a spolupracujú s orgánmi životného prostredia.

(2) Orgány štátnej správy a orgány polície spolupracujú s protinákazovými komisiami a orgánmi veterinárnej starostlivosti pri predchádzaní nákazám, pri zamedzení ich šírenia, pri ich zdolávaní a v rozsahu svojej pôsobnosti sa podieľajú na kontrole plnenia mimoriadnych veterinárnych opatrení.

TRETIA ČASŤ
VÝKON ODBORNÝCH VETERINÁRNYCH ČINNOSTÍ A POVINNOSTI SÚKROMNÝCH VETERINÁRNYCH LEKÁROV

Výkon odborných veterinárnych činností

§ 16

(1) Špecializované organizácie zriadené ministerstvom vykonávajú odborné veterinárne činnosti a poskytujú služby laboratórnej diagnostiky a skúšania[15]) veterinárnej hygieny potravín, veterinárnej hygieny a ekológie a vzdelávania.

(2) Hlavné činnosti špecializovaných organizácií a podrobnosti o ich organizačnom usporiadaní upravujú ich štatúty schválené ministerstvom. Riaditeľov špecializovaných organizácií vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ.

(3) Štátna veterinárna správa autorizuje

a) referenčné pracoviská v súlade s medzinárodnými pravidlami, koordinuje ich činnosť a určuje kritériá ich hodnotenia a financovania,

b) pracoviská a overuje odbornú spôsobilosť zamestnancov na výkon špecifických úloh v súvislosti s výskytom nákaz povinných hlásením, zameraných na predbežné vyšetrenie, diagnostiku a ich vyhodnocovanie a na veterinárnu hygienu potravín.

§ 17

(1) Odborné veterinárne činnosti a iné veterinárne služby na úseku veterinárnej starostlivosti podľa § 2, ktoré nie sú predmetom výkonu štátnej správy, na úseku veterinárnej starostlivosti vykonávajú

a) špecializované organizácie,

b) fyzické osoby zapísané v zozname súkromných veterinárnych lekárov Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky (ďalej len „súkromný veterinárny lekár“),

c) veterinárne zložky v pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

(2) Ak ide o veterinárne služby, ktoré neupravuje osobitný predpis,[16]) môže ich výkon štátna veterinárna správa povoliť aj iným fyzickým osobám a právnickým osobám, ktoré preukážu odbornú spôsobilosť vo veterinárnej starostlivosti, organizačné, technické a technologické predpoklady. V povolení určí podmienky a rozsah ich vykonávania.

§ 18

(1) Odborné činnosti pri výkone štátnej správy a poskytovaní odborných veterinárnych služieb môžu vykonávať len odborní veterinárni pracovníci, ktorými sú

a) absolventi Univerzity veterinárskeho lekárstva v Slovenskej republike alebo absolventi zahraničných veterinárnych univerzít a fakúlt, ak splnili podmienky ustanovené osobitným predpisom,[17])

b) absolventi stredných odborných škôl veterinárneho zamerania,

c) iné osoby, ktoré získali spôsobilosť na výkon niektorých odborných činností potrebných na plnenie úloh veterinárnej starostlivosti ukončením zodpovedajúceho štúdia alebo získaním potrebného osvedčenia.

(2) Osoby uvedené v odseku 1, ktoré sú v pracovnom pomere k orgánom veterinárnej starostlivosti a k špecializovaným organizáciám, ktorých hlavnou činnosťou je vykonávanie laboratórnej diagnostiky a skúšania vzoriek odobratých pri dozore a kontrole podľa tohto zákona a podľa osobitného predpisu,[15]) sú povinné zúčastňovať sa ďalšieho vzdelávania za podmienok ustanovených vo vykonávacom predpise (odsek 3).

(3) Podrobnosti o organizácii, spôsobe a formách ďalšieho vzdelávania veterinárnych lekárov a odborných veterinárnych pracovníkov ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 19
Povinnosti súkromných veterinárnych lekárov

(1) Veterinárny lekár môže súkromne vykonávať odbornú veterinárnu činnosť, ak spĺňa podmienky ustanovené osobitným predpisom[16]) a získa povolenie podľa odseku 2.

(2) Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky po dohode s ministerstvom vydáva povolenie na vykonávanie odborných veterinárnych činností a služieb na základe žiadosti veterinárneho lekára. Žiadosť musí obsahovať druh a rozsah poskytovaných služieb, miesto výkonu a deň začatia činnosti.

(3) Povolenie Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky zmení alebo odníme, ak sa zmenili alebo zanikli určené podmienky, na ktorých základe bolo vydané, alebo platnosť povolenia až na obdobie jedného roka pozastaví, ak súkromný veterinárny lekár neplní povinnosti podľa odseku 4. Pri zmene, odňatí alebo pozastavení platnosti povolenia sa vyžaduje stanovisko ministerstva.

(4) Súkromní veterinárni lekári sú okrem plnenia povinností ustanovených osobitným predpisom[16]) povinní

a) viesť evidenciu o výkone odbornej veterinárnej činnosti, o vykonaných preventívnych a liečebných úkonoch a o použití veterinárnych liekov; tieto údaje predkladať na požiadanie regionálnej veterinárnej správe,

b) riadne plniť povinnosti vyplývajúce z poverenia pri výkone všeobecného epizootického dozoru a zo zmluvy pri organizovaní a vykonávaní všeobecnej veterinárnej prevencie, ochranných a zdolávacích opatreniach pri výskyte nákazy alebo hromadného ochorenia zvierat,

c) bez meškania hlásiť príslušnej regionálnej veterinárnej správe podozrenie, výskyt nákazy a hromadné ochorenie zvierat,

d) vykonávať povolanie podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v súlade s najnovšími poznatkami veterinárnej vedy, správnej klinickej a terapeutickej praxe, všeobecnými záväznými právnymi predpismi a etickými zásadami veterinárnej profesie,

e) poskytovať zvieratám veterinárnu prvú pomoc,

f) pri podávaní veterinárnych liekov dbať na dodržiavanie ochrannej doby a ďalších veterinárne zdravotných a hygienických požiadaviek, ktoré sú stanovené na vylúčenie ich nežiaducich rezíduí v živočíšnych produktoch, a ak sa zistia, hlásiť ich výskyt príslušnej regionálnej veterinárnej správe,

g) hlásiť výskyt dedičných chorôb a vrodených vývojových chýb príslušnej regionálnej veterinárnej správe,

h) zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli v súvislosti s výkonom odbornej veterinárnej činnosti a ktoré sú predmetom štátneho, služobného alebo obchodného tajomstva,

i) odborne sa vzdelávať a preukazovať odbornú spôsobilosť v lehotách a spôsobom určeným ministerstvom a po dohode s Komorou veterinárnych lekárov Slovenskej republiky.

ŠTVRTÁ ČASŤ
VETERINÁRNY DOZOR A VETERINÁRNA KONTROLA

§ 20
Veterinárny dozor

(1) Príslušné orgány veterinárnej starostlivosti vykonávajú veterinárny dozor nad dodržiavaním podmienok

a) v chovoch zvierat a nad ich premiestňovaním,

b) na bitúnkoch a v zariadeniach a prevádzkarniach na spracovanie mäsa jatočných zvierat a zveriny,

c) pri získavaní mlieka, vajec a medu v poľnohospodárskej prvovýrobe a pri ošetrovaní surovín na výrobu potravín, ako aj pri výlove sladkovodných rýb,

d) pri získavaní, výrobe, ošetrovaní, preprave a skladovaní iných surovín živočíšneho pôvodu,

e) pri zbere, spracovaní a zhodnocovaní nebezpečných a zvláštnych odpadov živočíšneho pôvodu,

f) v prevádzkarniach určených na výrobu a spracovanie živočíšnych produktov určených na vývoz, ak je veterinárny dozor podmienkou vývozu,

g) pri výrobe, ošetrovaní, preprave a skladovaní krmív,

h) pri dovoze, tranzite a vývoze zvierat, spermy, samičích pohlavných buniek a embryí, násadových vajec, živočíšnych produktov a krmív, ako aj predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov nákaz,

i) pri genetických manipuláciách a biotechnológiách zameraných na živočíchy, zvieratá a živočíšne produkty.

(2) Súčasťou veterinárneho dozoru je aj veterinárny farmaceutický dozor,[6]) ktorým je na účely tohto zákona dozor nad výskumom, výrobou, prípravou, dovozom, distribúciou, skladovaním, predpisovaním a používaním veterinárnych liekov, veterinárnych prípravkov a veterinárnych pomôcok.

(3) Zásady správnej laboratórnej, výrobnej, klinickej a distribučnej praxe vo veterinárnej medicíne, podrobnosti o povoľovaní výroby, distribúcie, dovoze, overovaní, registrovaní, schvaľovaní a používaní veterinárnych liekov, veterinárnych prípravkov a veterinárnych pomôcok, ako aj podrobnosti o veterinárnom farmaceutickom dozore a kontrole ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 21
Veterinárna kontrola

(1) Veterinárna kontrola je vykonávanie osobitných úkonov štátnymi veterinárnymi lekármi, veterinárnymi inšpektormi hraničných veterinárnych staníc a odborne spôsobilými veterinárnymi zamestnancami orgánov veterinárnej starostlivosti, najmä každá dokladová, identifikačná alebo fyzická kontrola, vyšetrenie, prehliadka, úradný odber vzoriek a vykonanie úradných zisťovaní podľa tohto zákona a osobitných predpisov[18]),19); cieľom veterinárnej kontroly je zabezpečiť dodržiavanie predpisov o veterinárnej starostlivosti a osobitných predpisov[18]),19).

(2) Veterinárnej kontrole podliehajú:

a) zdravie, produkcia, hygiena chovu, reprodukcia a premiestňovanie zvierat,

b) získavanie, spracovanie, skladovanie, preprava a predaj spermy, samičích pohlavných buniek a embryí,

c) živočíšne produkty, ako aj podmienky ich získavania, výroby, spracovania, manipulácie, skladovania a predaja podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov,[18])

d) výroba, spracovanie, ošetrovanie, skladovanie, preprava a predaj krmív,

e) výskum, výroba, príprava, dovoz, distribúcia, skladovanie, predpisovanie a používanie veterinárnych liekov, ako aj dodržiavanie ochranných lehôt po ich aplikácii,

f) zber, zvoz, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadov živočíšneho pôvodu a nepožívateľných živočíšnych produktov,

g) určené druhy tovaru pri dovoze, tranzite a vývoze (§ 45 ods. 1),

h) dodržiavanie podmienok ochrany zvierat podľa osobitných predpisov,[19])

i) výkon odborných veterinárnych činností,

j) ochrana životného prostredia pred škodlivými vplyvmi pochádzajúcimi z chovu zvierat a ochrana zvierat pred škodlivými vplyvmi životného prostredia, ako aj ochrana živých zvierat a živočíšnych produktov pred kontamináciou cudzorodými látkami a inými rizikovými faktormi životného prostredia,

k) realizácia a plnenie protinákazových opatrení.

§ 22
Oprávnenia zamestnancov orgánov veterinárnej starostlivosti pri veterinárnom dozore a veterinárnej kontrole

(1) Štátni veterinárni lekári a iní odborní zamestnanci orgánov veterinárnej starostlivosti poverení úlohami pri veterinárnom dozore a veterinárnych kontrolách postupujú podľa základných pravidiel kontrolnej činnosti[20]) a sú oprávnení najmä

a) vstupovať do prevádzkarní a zariadení chovateľov zvierat, právnických osôb a fyzických osôb, ktoré vyrábajú a manipulujú so živočíšnymi produktmi, krmivami, veterinárnymi liekmi, veterinárnymi prípravkami a veterinárnymi pomôckami; pracovníci vykonávajúci hraničnú veterinárnu kontrolu sú oprávnení vstupovať aj do vyhradených alebo výstupných miest colných úradov a colných priestorov,

b) vyžadovať od kontrolovaných subjektov potrebné doklady, informácie a vysvetlenia, ako aj ďalšiu nevyhnutnú súčinnosť podľa tohto zákona,

c) odoberať v nevyhnutnom množstve a rozsahu vzorky na vyšetrenie a posúdenie; vzorky odobraté pri veterinárnom dozore a veterinárnej kontrole sú úradné vzorky, za ktoré sa neposkytuje náhrada.

(2) Pri výkone veterinárneho dozoru alebo veterinárnej kontroly sa štátny veterinárny lekár preukazuje služobným preukazom alebo dokladom o poverení na výkon tejto činnosti.

(3) Štátni veterinárni lekári pri vystavovaní a potvrdzovaní predpísaných tlačív používajú úradné pečiatky[21]) s označením „Štátny veterinárny lekár“, so sídlom príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti a so svojím identifikačným číslom.

PIATA ČASŤ
ZDRAVIE ZVIERAT A JEHO OCHRANA

§ 23
Povinnosti chovateľov zvierat

(1) Chovateľ zvierat na účely tohto zákona je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá zviera z akéhokoľvek dôvodu, hoci len prechodne, chová alebo ošetruje.

(2) Každý chovateľ je povinný

a) vytvárať a udržiavať vhodné hygienické podmienky v priestoroch, v ktorých sa zvieratá chovajú alebo zdržiavajú,

b) chovať zvieratá spôsobom, v prostredí a v podmienkach, ktoré zodpovedajú ich fyziologickým potrebám a úžitkovému typu,

c) sledovať zdravotný stav zvierat, predchádzať ich ochoreniam, pri ochorení im včas poskytnúť prvú pomoc a zabezpečiť potrebnú odbornú veterinárnu pomoc,

d) plniť opatrenia určené orgánmi veterinárnej starostlivosti na zamedzenie šírenia nákaz,

e) poskytovať potrebnú súčinnosť a pomoc pri výkone nariadeného veterinárneho vyšetrenia, núdzového ochranného očkovania alebo iného nariadeného odborného veterinárneho zákroku vrátane predvedenia zvieraťa v určenom termíne na určené miesto,

f) zabezpečiť bez meškania veterinárne vyšetrenie zvieraťa, ktoré poranilo človeka,

g) dbať, aby chovom zvierat nebolo poškodzované životné prostredie a narušované vzťahy medzi občanmi,

h) postarať sa o vhodné a bezpečné ukladanie tiel uhynutých, mŕtvonarodených, nedonosených a zmárnených zvierat až do ich odvozu alebo neškodného odstránenia,

i) viesť evidenciu zvierat a označovať zvieratá spôsobom ustanoveným osobitným predpisom,

j) viesť záznamy o druhoch, počtoch a kategóriách chovaných zvierat a poskytovať príslušným orgánom veterinárnej starostlivosti v určených lehotách údaje potrebné na účely prevencie alebo tlmenia nákaz a iných hromadných ochorení, ako aj monitorovania cudzorodých látok, prehliadok jatočných zvierat a mäsa a veterinárnych kontrol iných živočíšnych produktov,

k) používať na umelú insemin——ciu a prirodzenú plemenitbu len zdravé plemenné a chovné zvieratá,

l) vytvárať podmienky na kontrolu zdravia, kontrolu dedičnosti zdravia a hygienu reprodukcie zvierat, viesť záznamy o ich výsledkoch,

m) používať na liečenie zvierat len registrované alebo schválené lieky predpísané veterinárnym lekárom a len podľa jeho pokynov,

n) požiadať, ak ide o chov koní alebo psov, o vystavenie zdravotného preukazu, ktorý obsahuje potvrdenie o zdravotnom stave, vykonaných očkovaniach, identifikačné údaje chovateľa a zvieraťa,

o) používať na napájanie zvierat zdravotne neškodnú vodu,

p) používať na kŕmenie zvierat len zdravotne nezávadné krmivá, ktoré zodpovedajú fyziologickým potrebám a úžitkovému typu zvierat; pri používaní priemyslových krmív, kuchynských odpadov alebo odpadov z domácností, alebo iných odpadov na kŕmenie zvierat dodržiavať podmienky určené orgánom veterinárnej starostlivosti na ich úpravu a skrmovanie,

r) dodržiavať určené veterinárne podmienky pri používaní medikovaných krmív a iných medikovaných kŕmnych prípravkov určených na ochranu alebo podporu zdravia, na zmiernenie chorobných príznakov alebo na ovplyvňovanie fyziologických funkcií zvierat,

s) dodržiavať schválené technologické a pracovné postupy pri výrobe, spracúvaní, ošetrovaní, skladovaní, preprave a používaní krmív,

t) požiadať o vydanie záväzného posudku na chov hospodárskych zvierat produkujúcich potraviny na verejnú konzumáciu,

u) viesť predpísanú prvotnú evidenciu o hromadnom, prípadne aj individuálnom používaní medikovaných kŕmnych prípravkov, probiotík, vitamínových prípravkov, antibiotík, antiparazitík a iných látok, ktoré môžu ovplyvňovať fyziologické funkcie organizmu zvierat alebo zanechávať nežiaduce rezíduá v živočíšnych produktoch,

v) zabrániť prístupu hospodárskych zvierat k škodlivým látkam a nedovolenému používaniu farmakologicky účinných látok na liečbu, stimuláciu rastu a produkčných schopností zvierat produkujúcich potraviny.

(3) Povinnosti uvedené v odseku 2 písm. i), j), l), s) a u) sa na chovateľov spoločenských zvierat[22]) vzťahujú primerane podľa počtu a druhu chovaných zvierat.

§ 24
Premiestňovanie zvierat

(1) Na premiestňovanie zvierat, embryí a násadových vajec je potrebné veterinárne osvedčenie, ktoré vydáva štátny veterinárny lekár príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti podľa miesta pôvodu zvierat, ak nie je v odsekoch 6 až 8 uvedené inak.

(2) Podmienkou vydania veterinárneho osvedčenia je klinické vyšetrenie, laboratórne vyšetrenia zvierat na nákazy a vykonaná určená špecifická profylaxia.

(3) O premiestnení zvierat, na ktoré sa vyžaduje veterinárne osvedčenie, upovedomí príjemca zvierat bez meškania príslušný orgán veterinárnej starostlivosti podľa miesta určenia zvierat.

(4) Pred zaradením do chovu je príjemca zvierat povinný premiestnené zvieratá umiestniť v karanténe, ktorej podmienky určuje príslušný orgán veterinárnej starostlivosti.

(5) Zvieratá musia byť pred premiestnením označené tak, aby bola možná ich spoľahlivá identifikácia.

(6) Veterinárne osvedčenie na premiestnenie králikov, holubov, okrasného vtáctva, akváriových a teráriových zvierat, mäkkýšov, kôrovcov a žiab sa vyžaduje, len ak sú určené na zaradenie do chovu na účely obchodovania s nimi alebo s ich produktmi alebo ak ide o ich účasť na zvode zvierat.

(7) Veterinárne osvedčenie na premiestnenie psov, mačiek a iných spoločenských zvierat sa vyžaduje, ak sú určené na obchodné účely; veterinárne osvedčenie môže byť v tých prípadoch nahradené zdravotným preukazom.

(8) Veterinárne osvedčenie sa nevyžaduje, ak ide o premiestnenie

a) koní a psov vrátane ich účasti na súťažiach, kultúrnych a športových podujatiach alebo na iných zvodoch zvierat; v tých prípadoch je veterinárne osvedčenie nahradené zdravotným preukazom, v ktorom je potvrdené ochranné očkovanie a splnenie veterinárnych podmienok určených príslušným orgánom veterinárnej starostlivosti,

b) zvierat medzi objektmi na farme toho istého chovateľa v rámci intravilánu obce.

§ 25
Preprava zvierat

(1) Dopravca alebo iná osoba vykonávajúca prepravu zvierat je povinná

a) na prepravu používať len vhodné dopravné prostriedky, ktoré sú na túto prepravu určené a ktoré boli vopred mechanicky vyčistené, dezinfikované a sú zabezpečené proti vypadávaniu alebo vytekaniu krmiva, steliva, výkalov alebo iných odpadov,

b) nakladanie a vykladanie zvierat vykonávať v prítomnosti chovateľa alebo ním poverenej osoby,

c) v priebehu prepravy zvierat po ceste dopravný prostriedok neponechávať bez dozoru,

d) v prípade dopravnej nehody alebo poškodenia dopravného prostriedku, pri ktorom došlo k poraneniu zvierat alebo k úhynu zvierat, bez meškania informovať orgán veterinárnej starostlivosti príslušný podľa miesta nehody,

e) po skončení prepravy zabezpečiť čistenie a dezinfekciu použitých dopravných prostriedkov v osobitnom zariadení zriadenom na tento účel.

(2) Osoby vykonávajúce nakladanie, prepravu a vykladanie zvierat musia byť poučené o zásadách ochrany zvierat pri preprave a o pravidlách bezpečnosti práce. Tieto osoby sú povinné

a) zaobchádzať s prepravovanými zvieratami šetrne,

b) zabrániť styku s inými zvieratami a obmedziť styk prepravovaných zvierat s inými osobami,

c) po skončení prepravy a vykladania vykonať osobnú očistu a dezinfekciu obuvi, použitých odevov a ostatných prostriedkov, ktoré sa použili v styku so zvieratami.

(3) Ustanovenia osobitného predpisu[23]) o povinnostiach chovateľov a dopravcov pri preprave zvierat nie sú týmto dotknuté.

(4) Podrobnosti o ochrane zvierat pri preprave ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 26
Zvody zvierat

(1) Výstavy, trhy, prehliadky, súťaže alebo zvody na iné účely možno usporiadať len na základe povolenia obce a príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti.

(2) Pri zvode zvierat je usporiadateľ povinný

a) dodržiavať určené veterinárne podmienky,

b) vytvoriť vhodné podmienky na kontrolu a vyšetrovanie, prípadne aj ošetrovanie zvierat.

§ 27
Nákazy a ochorenia zvierat

(1) Právnické osoby a fyzické osoby, obce a orgány štátnej správy sú povinné

a) vytvárať podmienky na zabránenie vzniku a šíreniu nákaz a hromadných ochorení zvierat,

b) plniť opatrenia na predchádzanie a zdolávanie nákaz zvierat.

(2) Každý, kto v súvislosti so stykom so zvieratami, prípadne živočíšnymi produktmi zistí podozrenie z nákazy alebo hromadného ochorenia zvierat, je povinný bez meškania upovedomiť o tom príslušný orgán veterinárnej starostlivosti a podľa svojich možností urobiť nevyhnutné opatrenia na to, aby nedošlo k rozšíreniu nákazy.

(3) Chovateľ je pri prevencii a zdolávaní nákaz zvierat a hromadných ochorení povinný konať v súlade s podmienkami určenými príslušnými orgánmi veterinárnej starostlivosti vrátane vypracovania a plnenia pohotovostných plánov na zdolávanie nákaz zvierat a ozdravovacích programov. Táto povinnosť sa primerane vzťahuje aj na príslušné orgány štátnej správy, obce a dotknuté právnické osoby a fyzické osoby.

(4) Podrobnosti o ochrane zdravia zvierat, prevencii, profylaxii a zdolávacích opatreniach pri nákazách hospodárskych zvierat, ako aj zoznam nákaz a hromadných ochorení zvierat, ktorých diagnostika, prevencia a zdolávanie sa vykonáva vo verejnom záujme a ktoré sa hradia z prostriedkov štátneho rozpočtu, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

ŠIESTA ČASŤ
ZDRAVOTNÁ NEŠKODNOSŤ A HYGIENICKÁ BEZCHYBNOSŤ ŽIVOČÍŠNYCH PRODUKTOV

§ 28
Všeobecné požiadavky na zdravotnú neškodnosť a hygienickú bezchybnosť živočíšnych produktov

(1) Vyrábať a uvádzať do obehu možno len živočíšne produkty, ktoré nie sú škodlivé zdraviu a spĺňajú požiadavky hygienickej bezchybnosti, a to v súlade s týmto zákonom a osobitnými predpismi.[2])

(2) Živočíšne produkty určené na ďalšie spracovanie alebo na uvádzanie do obehu musia pochádzať z veterinárne kontrolovaných zvierat alebo chovov zvierat alebo z veterinárne kontrolovaných prevádzkarní a zariadení (§ 35).

(3) Živočíšne produkty pochádzajúce zo zvierat, chovov zvierat, prevádzkarní,[24]) zariadení alebo území podliehajúcich obmedzeniam z nákazových dôvodov sa môžu použiť na ďalšiu výrobu, prepravu alebo inú manipuláciu, alebo na uvedenie do obehu iba po náležitom ošetrení vykonanom podľa tohto zákona a vykonávacích predpisov.

(4) So živočíšnymi produktmi, ktoré predstavujú možnosť rizika pre zdravie zvierat alebo ľudí, možno ďalej manipulovať alebo ich spracúvať, prípadne používať na kŕmenie zvierat iba na základe povolenia príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti a len za podmienok ním určených.

§ 29
Výroba a skladovanie živočíšnych produktov

Potraviny živočíšneho pôvodu a zložky živočíšneho pôvodu určené na verejnú konzumáciu, ktoré sa uvádzajú do obehu, sa môžu vyrábať a skladovať alebo možno s nimi inak manipulovať iba v prevádzkarniach a zariadeniach s platným osvedčením (§ 30) o tom, že spĺňajú podmienky podľa tohto zákona a osobitých predpisov,[25]) ako aj osobitné podmienky podľa druhu prevádzky ustanovené vo vykonávacích predpisoch vydaných podľa § 33.

§ 30
Osvedčenie

(1) Podnikatelia[26]) sú povinní pred začatím výroby alebo skladovania potravín živočíšneho pôvodu a zložiek živočíšneho pôvodu v svojich prevádzkarniach alebo zariadeniach požiadať príslušný orgán veterinárnej starostlivosti o vydanie osvedčenia o splnení podmienok podľa § 29 (ďalej len „osvedčenie“). V žiadosti podnikateľ označí prevádzkareň alebo zariadenie, ako aj činnosť, ktorú v nich bude vykonávať, a k žiadosti pripojí ďalšiu požadovanú dokumentáciu podľa vykonávacieho predpisu (§ 33).

(2) Ak príslušný orgán veterinárnej starostlivosti zistí, že prevádzkareň alebo zariadenie spĺňa všeobecné a osobitné podmienky podľa § 29, vydá o tom podnikateľovi osvedčenie. Dňom doručenia osvedčenia nastávajú účinky právoplatného rozhodnutia.[27])

(3) Ak príslušný orgán veterinárnej starostlivosti zistí, že podmienky podľa § 33 nie sú splnené, písomne vyzve podnikateľa, aby v určenej lehote zistené nedostatky odstránil.

(4) Ak podnikateľ zistené nedostatky včas neodstráni alebo ich odstráni len sčasti, príslušný orgán veterinárnej starostlivosti žiadosť podnikateľa rozhodnutím[28]) zamietne.

(5) Osvedčenie sa nevyžaduje, ak ide o

a) prípravu, porcovanie, rozrábku alebo inú úpravu a skladovanie potravín živočíšneho pôvodu a zložky živočíšneho pôvodu a polovýrobkov živočíšneho pôvodu získaných zo zariadení a prevádzkarní, ktorým bolo vydané osvedčenie podľa odseku 2, ak sa tieto činnosti vykonávajú
   1. v priestoroch predajní potravín s výnimkou výroby mäsových výrobkov, mletého mäsa, rozrábky mäsa a hydiny uskutočňovaných priemyselným veľkovýrobným spôsobom v špecializovaných predajniach, samoobslužných nákupných strediskách a obchodných domoch,
   2. v zariadeniach spoločného stravovania,
   3. v prevádzkarniach na výrobu potravín zmiešaného pôvodu,
b) výrobu a predaj lahôdkarských výrobkov s výnimkou priemyselných zariadení špecializovaných na spracovanie rýb a skladovanie rýb a výrobu rybacích výrobkov.

(6) Podnikatelia, ktorí v svojich prevádzkarniach a zariadeniach vyrábajú potraviny zmiešaného pôvodu alebo vyrábajú iné suroviny živočíšneho pôvodu určené na vývoz, môžu požiadať o vydanie osvedčenia podľa odsekov 1 a 2. V tých prípadoch sa na vydanie osvedčenia príslušným orgánom veterinárnej starostlivosti vyžaduje splnenie podmienok podľa § 29 primerane.

(7) Ak po vydaní osvedčenia podľa odseku 2 dôjde k podstatným zmenám technického alebo technologického charakteru v prevádzkarni alebo v zariadení, je podnikateľ povinný podať príslušnému orgánu veterinárnej starostlivosti opätovne žiadosť podľa odseku 1; v tých prípadoch sa postupuje obdobne podľa odsekov 2 až 4.

(8) Ak po vydaní osvedčenia podľa odseku 2 dôjde k zmene vlastníka, prípadne užívateľa prevádzkarne alebo zariadenia, je nový vlastník, prípadne užívateľ povinný oznámiť túto skutočnosť príslušnému orgánu veterinárnej starostlivosti.

§ 31
Pridelenie kontrolného čísla a zoznam schválených výrobcov a skladovateľov

(1) Príslušný orgán veterinárnej starostlivosti pridelí po právoplatnosti osvedčenia podľa § 30 veterinárne kontrolné číslo každej prevádzkarni a zariadeniu, pre ktoré bolo osvedčenie vydané, a zároveň zapíše podstatné údaje uvedené v osvedčení spolu s veterinárnym kontrolným číslom do ním vedeného zoznamu schválených výrobcov a skladovateľov; tieto skutočnosti bezodkladne písomne oznámi podnikateľovi, ktorému bolo vydané osvedčenie.

(2) Do zoznamov schválených výrobcov a skladovateľov vedených príslušnými orgánmi veterinárnej starostlivosti môžu nahliadnuť a robiť si z neho výpisy orgány veterinárnej starostlivosti, ktoré to potrebujú na plnenie svojich úloh, a právnické osoby a fyzické osoby, ktoré preukážu odôvodnený právny záujem.

(3) Príslušný orgán veterinárnej starostlivosti zverejňuje najmenej raz ročne prehľad schválených výrobcov alebo skladovateľov vo vestníku ministerstva.

§ 32
Pozastavenie platnosti a zrušenie osvedčenia

(1) Ak príslušný orgán veterinárnej starostlivosti zistí nedostatky v plnení podmienok, ktoré sa vyžadujú na vydanie osvedčenia, alebo zistí iné hygienické nedostatky a ak ním uložené opatrenia na ich odstránenie neboli vykonané alebo ich vzhľadom na povahu alebo rozsah nemožno bezodkladne vykonať, rozhodnutím pozastaví platnosť osvedčenia na dobu, kým nebudú nedostatky preukázateľne odstránené, a zároveň určí lehotu na ich odstránenie.

(2) Ak podnikateľ v určenej lehote nedostatky neodstráni, príslušný orgán veterinárnej starostlivosti rozhodnutím zruší osvedčenie.

(3) Odvolanie proti rozhodnutiu orgánu veterinárnej starostlivosti o pozastavení platnosti alebo o zrušení osvedčenia nemá odkladný účinok.

(4) Príslušný orgán veterinárnej starostlivosti bezodkladne po právoplatnosti rozhodnutia o zrušení osvedčenia odníme podnikateľovi veterinárne kontrolné číslo a vykoná príslušné zmeny v zozname schválených výrobcov a skladovateľov.

(5) Príslušný orgán veterinárnej starostlivosti rozhodnutím zruší osvedčenie, odníme podnikateľovi veterinárne kontrolné číslo a vykoná príslušné zmeny v zoznamoch schválených výrobcov a skladovateľov aj v prípadoch, ak podnikateľ prestal vykonávať činnosť v prevádzkarni alebo zariadení, pre ktoré bolo vydané osvedčenie podľa § 30.

§ 33
Splnomocnenie

Podrobnosti o všeobecných a osobitných hygienických podmienkach pre jednotlivé druhy prevádzkarní a zariadení, o dokumentácii, ktorá sa prikladá k žiadosti o vydanie osvedčenia, o povoľovaní výnimiek z týchto podmienok a z podmienok pre prevádzkarne s nízkou kapacitou, ako aj postup pri vydávaní osvedčení, prideľovaní veterinárneho kontrolného čísla a zápisu do zoznamu schválených výrobcov a skladovateľov, prevádzkarniam a prevádzkarniam s nízkou kapacitou ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 34
Povinnosti výrobcov a skladovateľov živočíšnych produktov

Kto vyrába alebo uvádza do obehu živočíšne produkty, alebo s nimi manipuluje,[29]) je povinný

a) zabezpečiť hygienické podmienky ustanovené týmto zákonom a vykonávacími predpismi, ako aj hygienické požiadavky ustanovené osobitnými predpismi,[30]) ktoré upravujú požiadavky na zdravotnú neškodnosť, hygienu, zloženie, technologické postupy, balenie, skladovanie, prepravu a inú manipuláciu s potravinami a zložkami na ich výrobu,

b) zaobchádzať s potravinami, ich zložkami, surovinami, prídavnými látkami a obalmi tak, aby sa vylúčilo ich znečistenie, prípadne znehodnotenie,

c) zabezpečovať hygienické uskutočňovanie technologických procesov spôsobom, ktorý zaručuje zdravotnú neškodnosť a hygienickú bezchybnosť zložiek, polovýrobkov a výrobkov,

d) viesť evidenciu o technologických ukazovateľoch rozhodujúcich pre zabezpečenie zdravotnej neškodnosti, ako aj evidenciu o získavaných zložkách, výrobe a expedícii svojich výrobkov,

e) mať spracovaný hygienický režim, dodržiavať ho, viesť o ňom evidenciu; v rámci toho je povinný najmä

   1. vykonávať pravidelné upratovanie, čistenie, dezinfekciu, dezinsekciu a deratizáciu priestorov, v ktorých sa vyrábajú živočíšne produkty alebo sa s nimi manipuluje, ako aj čistenie a dezinfekciu strojov a zariadení, nástrojov a obalov používaných pri výrobe a manipulácii so živočíšnymi produktmi výlučne s použitím schválených prípravkov,

   2. viesť evidenciu obsahujúcu údaje o druhu, množstve, koncentrácii a čase použitia prípravkov a o dodržiavaní určenej ochrannej lehoty,

   3. vykonávať sústavné kontroly hygienických podmienok výroby a manipulácie,

   4. zabezpečovať podľa povahy prevádzky alebo v prípadoch určených príslušným orgánom veterinárnej starostlivosti mikrobiologické, prípadne chemické kontroly hygienických podmienok,

   5. viesť a uchovávať záznamy o spôsobe, frekvencii a výsledkoch vlastných kontrol a na požiadanie ich predkladať príslušnému orgánu veterinárnej starostlivosti,

f) kontrolovať zdravotnú neškodnosť svojich výrobkov a poskytovať na požiadanie príslušnému orgánu veterinárnej starostlivosti údaje o druhu, frekvencii a výsledkoch svojich kontrol vrátane údajov o laboratóriu, v ktorom sa zabezpečujú kontroly výrobkov a kontroly uvedené v písmene e) štvrtom bode,

g) bezodkladne informovať príslušný orgán veterinárnej starostlivosti o možnosti vzniku zdravotného rizika vyplývajúceho z výsledkov vlastných kontrol; pri bezprostrednej možnosti ohrozenia zdravia ľudí zabezpečiť vylúčenie z obehu všetkých dotknutých výrobkov vrátane výrobkov získaných v podobných technologických podmienkach, ak predstavujú rovnaké riziko, a ďalej s tými výrobkami nakladať podľa § 28 ods. 4,

h) zabezpečiť správne používanie, evidenciu a kontrolu etikiet, obalov a materiálov s osobitným označením podľa tohto zákona, ak nie sú pod priamou kontrolou štátneho veterinárneho lekára príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti,

i) osoby, ktoré sú zdravotne spôsobilé a majú osvedčenie o odbornej spôsobilosti podľa osobitných predpisov,[31])

j) zabezpečiť podmienky na dodržiavanie osobnej hygieny pracovníkov a kontrolovať dodržiavanie ich povinností na tomto úseku a dodržiavanie hygienických požiadaviek pri práci s potravinami a zložkami na ich výrobu,

k) zabezpečiť a uskutočňovať v súčinnosti so štátnym veterinárnym lekárom príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti pre pracovníkov, ktorí sa zúčastňujú na výrobe a manipulácii so živočíšnymi produktmi, školenia zamerané na dodržiavanie hygienických podmienok podľa druhu prevádzkarne a technologických operácií, ktoré vykonávajú,

l) zabezpečiť vhodné skladovanie odpadov živočíšneho pôvodu a ostatných častí určených na ďalšie spracovanie,

m) dbať, aby ich činnosťou nebolo nepriaznivo ovplyvnené životné prostredie.

Veterinárna kontrola a posudzovanie živočíšnych produktov

§ 35

(1) Živočíšne produkty určené na verejnú konzumáciu, zvieratá, ktoré ich produkujú, podmienky získavania, výroby a manipulácie so živočíšnymi produktmi podliehajú v prípadoch ustanovených týmto zákonom a vykonávacími predpismi veterinárnej prehliadke, inej veterinárnej kontrole alebo posúdeniu.

(2) Živočíšne produkty sa v stanovených prípadoch osobitným spôsobom označujú úradnými pečiatkami, etiketami, plombami alebo symbolmi priamo na surovinách, potravinách a ich zložkách, na ich obaloch, kontajneroch alebo dopravných prostriedkoch, prípadne aj na sprievodných dokladoch; tieto označenia slúžia na identifikáciu pôvodu, stavu a výsledkov posúdenia živočíšnych produktov (ďalej len „osobitné označenie“).

(3) Živočíšne produkty podliehajúce kontrolám, prípadne posúdeniu alebo osobitnému označeniu podľa odsekov 1 a 2 sa môžu použiť na ďalšie spracovanie, výrobu, manipuláciu alebo sa môžu uviesť do obehu iba po vykonaní príslušnej kontroly, prípadne po ich posúdení alebo osobitnom označení.

(4) Povinná veterinárna prehliadka jatočných zvierat pred zabitím, ich mäsa po zabití a iné veterinárne kontroly živočíšnych produktov vykonávané na základe odseku 1 a § 37 sa poskytujú bezplatne s výnimkou laboratórnych vyšetrení ustanovených všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 40).

(5) Podnikatelia sú povinní v prevádzkach, v ktorých sa vyrábajú, získavajú alebo v ktorých sa manipuluje so živočíšnymi produktmi podliehajúcimi povinnej veterinárnej prehliadke alebo iným veterinárnym kontrolám, poskytnúť veterinárnym pracovníkom orgánov veterinárnej starostlivosti vhodné technické a materiálne podmienky na náležité plnenie ich úloh. Sú povinní poskytnúť najmä bezplatne kancelárie a sociálne miestnosti, pracovné priestory na porážacích linkách s potrebným osvetlením, priestory na pomocné vyšetrenia na mieste a na uchovávanie pomôcok na označovanie živočíšnych produktov, etikiet a osobitne označených obalov, ako aj podmienky na vedenie určenej evidencie a vystavovanie veterinárnych osvedčení.

§ 36

(1) Jatočné zvieratá, ktorých mäso je určené na uvádzanie do obehu alebo na výrobu potravín určených na verejnú konzumáciu, sa môžu zabíjať len na bitúnkoch schválených, registrovaných a kontrolovaných podľa tohto zákona. Na účely tohto zákona sa za bitúnok považuje aj schválené miesto na zabíjanie zveri z farmových chovov.

(2) Choré alebo z choroby podozrivé jatočné zvieratá možno zabíjať iba na bitúnkoch schválených osobitne na tento účel príslušným orgánom veterinárnej starostlivosti a za podmienok ním určených.

(3) Zakazuje sa zabíjanie chorých jatočných zvierat v agónii, zdravých gravidných zvierat a jatočných zvierat chorých, prípadne podozrivých z nákaz ustanovených vykonávacím predpisom (§ 40).

(4) Jatočné zvieratá dovezené zo zahraničia musia byť zabité najneskôr do 72 hodín po príjme na bitúnok.

§ 37
Prehliadky jatočných zvierat a mäsa

(1) Jatočné zvieratá, ktorých mäso je určené pre vnútorný trh, spoločné stravovanie, výrobu alebo vývoz, podliehajú povinnej veterinárnej prehliadke pred zabitím a ich mäso po zabití. Zverina pochádzajúca z voľne žijúcej zveri určená na verejnú konzumáciu podlieha povinnej veterinárnej prehliadke po ulovení.

(2) Veterinárnu prehliadku jatočných zvierat a mäsa, posudzovanie mäsa, jeho kontrolu pri rozrábke a manipulácii vykonáva štátny veterinárny lekár príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti; praktické úkony v rámci prehliadky a kontroly môžu za jeho osobnej účasti a na jeho zodpovednosť vykonávať iní odborní veterinárni zamestnanci s kvalifikáciou podľa § 18 ods. 1 písm. b).

(3) Prevádzkovateľ bitúnku je povinný

a) ohlásiť dodávku jatočných zvierat príslušnému orgánu veterinárnej starostlivosti, ktorý zabezpečuje veterinárnu prehliadku jatočných zvierat a mäsa v dostatočnom predstihu, najneskôr však 24 hodín pred dodávkou,

b) bezodkladne upovedomiť orgán veterinárnej starostlivosti o potrebe naliehavého zabitia alebo o vykonaní nutného zabitia chorého alebo poraneného jatočného zvieraťa bez veterinárnej prehliadky za živa z dôvodov nebezpečenstva oneskorenia,

c) označiť alebo dať označiť všetky jatočné zvieratá s výnimkou hydiny najneskôr pri ich nakladaní u dodávateľa, a to spôsobom, ktorý spolu so sprievodnými dokladmi umožní pri prehliadke jednoznačne zistiť pôvod týchto zvierat.

(4) Dodávateľ jatočných zvierat musí na požiadanie predložiť štátnemu veterinárnemu lekárovi vykonávajúcemu veterinárnu prehliadku informácie a doklady o chove.

Posudzovanie živočíšnych produktov

§ 38

(1) Štátny veterinárny lekár príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti na základe prehliadky (§ 37) alebo inej veterinárnej kontroly (§ 21) posudzuje živočíšne produkty a v rámci toho rozhoduje o požívateľnosti potravín živočíšneho pôvodu a zložiek živočíšneho pôvodu, o používateľnosti iných surovín živočíšneho pôvodu a určuje spôsob ďalšieho nakladania s nimi.

(2) Pri posudzovaní potravín živočíšneho pôvodu a zložiek živočíšneho pôvodu štátny veterinárny lekár príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti určí, že sú

a) požívateľné bez obmedzenia, ak zodpovedajú podmienkam podľa § 28,

b) obmedzene požívateľné,

1. ak sú z hľadiska biologických, chemických a fyzikálnych vlastností a celkovej kvality a zloženia vhodné na výživu ľudí iba po osobitnej úprave (odsek 3) vykonanej pod veterinárnym dozorom a neohrozujú zdravie ľudí,
2. ak neohrozujú zdravie ľudí, i keď nespĺňajú všetky požiadavky na hygienickú bezchybnosť alebo majú zníženú hodnotu; v tých prípadoch musia byť zreteľným spôsobom označené a ponúkané spotrebiteľovi ako menej hodnotné,

c) nepožívateľné, ak nespĺňajú podmienky podľa § 28 a nemožno ich určiť na výživu ľudí ani po osobitnej úprave; ide najmä o potraviny živočíšneho pôvodu alebo zložky potravín živočíšneho pôvodu, ktoré sú zdraviu škodlivé, skazené alebo falšované[32]) alebo boli získané v rozpore s podmienkami upravenými v tomto zákone a vo vykonávacích predpisoch.

(3) Na účely tohto zákona sa za osobitnú úpravu živočíšnych produktov považuje ich osobitné spracovanie, ošetrenie alebo manipulácia s nimi, ktoré je z dôvodov protinákazových opatrení alebo v záujme zabezpečenia zdravotnej neškodnosti alebo hygienickej bezchybnosti potrebné na základe rozhodnutia štátneho veterinárneho lekára vykonať pred ich ďalším spracovaním alebo uvedením do obehu.

(4) Iné suroviny živočíšneho pôvodu, ktoré nie sú určené na výživu ľudí, sú obmedzene použiteľné, ak si z epizootologických dôvodov vyžadujú osobitnú úpravu, alebo nepoužiteľné, ak si vyžadujú neškodné odstránenie.

(5) Ak na základe prehliadky nemožno bezodkladne rozhodnúť o požívateľnosti potravín živočíšneho pôvodu alebo zložiek živočíšneho pôvodu alebo o použiteľnosti iných surovín živočíšneho pôvodu najmä preto, že je potrebné vykonať podrobné vyšetrenie, prehliadku alebo inú veterinárnu kontrolu, rozhodne štátny veterinárny lekár príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti o ich pozastavení.

(6) Rozhodnutia podľa predchádzajúcich odsekov sa vydávajú na úradnom (predpísanom) tlačive; obsah a náležitosti tlačív určí príslušný orgán veterinárnej starostlivosti.

§ 39

(1) Ak sú potraviny živočíšneho pôvodu a zložky živočíšneho pôvodu posúdené ako obmedzene požívateľné [§ 38 ods. 2 písm. b)], možno ich uvádzať do obehu len po vykonaní osobitnej úpravy alebo po ich osobitnom označení. Ďalšie spracovanie, manipulácia, prípadne predaj týchto potravín možno uskutočňovať iba v prevádzkarniach osobitne schválených na tento účel.

(2) Ak sú potraviny živočíšneho pôvodu a zložky živočíšneho pôvodu posúdené ako nepožívateľné [§ 38 ods. 2 písm. c)], musia byť vylúčené z ďalšieho spracovania, manipulácie a uvádzania do obehu na účely výživy ľudí a podľa povahy aj predpísaným spôsobom označené.

(3) Pozastavené živočíšne produkty (§ 38 ods. 5) sú podnikatelia povinní podľa pokynov príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti zreteľne označiť alebo umožniť ich označenie, oddelene uskladniť alebo uchovávať v úradne uzamknutých priestoroch tak, aby nedošlo k ich znehodnoteniu a nemohlo sa s nimi neprípustne zaobchádzať. S týmito živočíšnymi produktmi nemožno bez súhlasu príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti až do jeho rozhodnutia podľa § 38 ods. 1, 2 a 4 manipulovať, spracúvať ich, uvádzať do obehu ani z nich odoberať vzorky.

(4) So živočíšnymi produktmi, ktoré nie sú vhodné na výživu ľudí alebo boli posúdené ako nepožívateľné alebo ako nepoužiteľné a ktoré si nevyhnutne vyžadujú zneškodnenie, sa nakladá v súlade s deviatou časťou tohto zákona.

§ 40

Podrobnosti o požiadavkách na zabezpečovanie zdravotnej neškodnosti a hygienickej bezchybnosti živočíšnych produktov a podrobnosti o podmienkach ich hodnotenia ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Preprava živočíšnych produktov

§ 41

Prepravu živočíšnych produktov môže dopravca vykonávať len vhodnými dopravnými prostriedkami, ktoré schválil na tento účel štátny veterinárny lekár príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti. Ak to vyžaduje tento zákon alebo vykonávacie predpisy, prepravu živočíšnych produktov možno uskutočniť iba na základe veterinárneho osvedčenia.

§ 42

(1) Na prepravu živočíšnych produktov sa vyžaduje veterinárne osvedčenie, ak ide o prepravu

a) živočíšnych produktov na účely ich skladovania, ako aj živočíšnych produktov vyskladnených zo skladov dlhodobých zásob,

b) živočíšnych produktov určených na iný ako obvyklý spôsob spracovania alebo zúžitkovania,

c) zveriny určenej na verejnú konzumáciu alebo o prepravu na účely skladovania,

d) mäsa, ak to ustanoví vykonávací predpis,

e) obmedzene požívateľných alebo obmedzene použiteľných živočíšnych produktov,

f) do miesta nakládky, ak sú určené na vývoz.

(2) Veterinárne osvedčenie sa vyžaduje na prepravu živočíšnych produktov, ak tak určí príslušný orgán veterinárnej starostlivosti z epidemiologických alebo epizootologických dôvodov.

(3) Veterinárne osvedčenie a potvrdenie o schválení dopravných prostriedkov (§ 41) vydávajú štátni veterinárni lekári príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti na úradných tlačivách, ktorých obsah a náležitosti určí príslušný orgán veterinárnej starostlivosti.

(4) Živočíšne produkty, na ktorých prepravu je potrebné veterinárne osvedčenie, podliehajú veterinárnej kontrole v mieste odoslania aj v mieste určenia. Odosielateľ je povinný požiadať o vykonanie veterinárnej kontroly v dostatočnom predstihu, najmenej 24 hodín pred uskutočnením nakládky. Príjemca je povinný dodanie zásielky oznámiť príslušnému orgánu veterinárnej starostlivosti bez meškania a pred vykonaním veterinárnej kontroly nesmie, s výnimkou uskladnenia, s tovarom inak manipulovať, spracúvať ho ani uvádzať do obehu.

(5) Veterinárne osvedčenie vydáva štátny veterinárny lekár príslušného orgánu štátnej veterinárnej starostlivosti bezprostredne pri nakladaní. Pred odoslaním živočíšnych produktov mu musí odosielateľ umožniť presvedčiť sa, že živočíšne produkty sú podľa označenia a sprievodnej dokumentácie totožné a že dopravné prostriedky a podmienky nakladania spĺňajú ustanovené požiadavky.

(6) Ak si to vyžadujú nákazové dôvody alebo iné veterinárne požiadavky, môže príslušný orgán veterinárnej starostlivosti nariadiť zapečatenie alebo zaplombovanie prepravného priestoru dopravného prostriedku.

(7) Prvopis veterinárneho osvedčenia je súčasťou sprievodnej dokumentácie prepravovanej zásielky živočíšnych produktov. Príjemca je povinný predložiť ho štátnemu veterinárnemu lekárovi príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti na veterinárnu kontrolu v mieste určenia.

(8) Podrobnosti o prípadoch, v ktorých možno nahradiť veterinárne osvedčenie na prepravu živočíšnych produktov dodacím listom alebo iným dokladom, ktorý umožní identifikovať prepravované živočíšne produkty, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

SIEDMA ČASŤ
ZDRAVOTNÁ NEŠKODNOSŤ KRMÍV

§ 43
Všeobecné požiadavky na zdravotnú neškodnosť krmív

(1) Zdravotne neškodné krmivá sú krmivá, ktoré nespôsobia pri použití v obvyklých dávkach pre daný druh a kategóriu zvierat poruchy zdravotného stavu; nesmú obsahovať patogénne a podmienečne patogénne mikroorganizmy alebo ich toxíny, škodlivé látky v množstvách prekračujúcich prípustné limity a musia byť bez príznakov narušenia prirodzených zložiek.

(2) Na kŕmenie zvierat sa môžu použiť len krmivá zdravotne neškodné, zodpovedajúce potrebám zvierat príslušného druhu a kategórie, a to aj z dietetického hľadiska.

(3) Krmivá, ktoré boli ošetrené látkami nepriaznivo ovplyvňujúcimi živočíšne produkty alebo do ktorých sa takéto látky pridali v súlade so schválenými technologickými postupmi, sa môžu použiť na kŕmenie len pri dodržaní ochrannej doby, prípadne za podmienok určených príslušným orgánom veterinárnej starostlivosti.

§ 44
Spôsobilosť prevádzkarní a ďalšie povinnosti pri výrobe alebo spracovaní krmív

(1) Krmivá uvádzané do obehu[33]) sa môžu vyrábať, spracúvať, ošetrovať alebo skladovať iba v prevádzkarniach s platným osvedčením o spôsobilosti z hľadiska zdravotnej neškodnosti.

(2) Podnikatelia sú povinní pred začatím výroby, spracovania, ošetrovania, skladovania, uvádzania do obehu alebo dovozu krmív požiadať príslušný orgán veterinárnej starostlivosti o vydanie osvedčenia o spôsobilosti svojich prevádzkarní na túto činnosť.

(3) O postupe pri vydávaní osvedčenia podľa odseku 2 a o jeho právoplatnosti platia ustanovenia § 30 ods. 2 až 4.

(4) Kto krmivá uvádza do obehu alebo inak s nimi manipuluje, je povinný

a) v prevádzkarniach, kde sa manipuluje s krmivami, zabezpečiť pravidelné čistenie, dezinfekciu, dezinsekciu a deratizáciu,

b) dbať o to, aby medikácia, fortifikácia alebo podobná úprava krmív a použitie takých krmív bolo v súlade s rozhodnutím príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti,

c) dodržiavať opatrenia určené ministerstvom na zabezpečenie zdravotnej neškodnosti krmív [§ 8 ods. 4 písm. b) prvý bod].

(5) Uvádzať do obehu možno len krmivá zdravotne neškodné a registrované podľa osobitného predpisu.[34])

ÔSMA ČASŤ
DOVOZ, TRANZIT A VÝVOZ ZVIERAT, TOVARU ŽIVOČÍŠNEHO PÔVODU A KRMÍV

§ 45
Všeobecné podmienky dovozu, tranzitu a vývozu tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole

(1) Dovoz, tranzit a vývoz tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole možno uskutočniť iba za podmienok ustanovených týmto zákonom a vykonávacími predpismi, prípadne aj za osobitných podmienok určených štátnou veterinárnou správou podľa tohto zákona.

(2) Štátna veterinárna správa je oprávnená okamžite zakázať dovoz alebo tranzit tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole z krajiny alebo jej časti, kde došlo k výskytu nákaz uvedených v § 8 ods. 2 písm. j), prípadne určiť osobitné podmienky takého dovozu.

(3) Splnenie podmienok ustanovených týmto zákonom, vykonávacími predpismi, prípadne osobitných podmienok určených štátnou veterinárnou správou na dovoz tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole sa preukazuje osvedčením vydaným príslušným úradom krajiny pôvodu. Toto osvedčenie v originálnom vyhotovení musí sprevádzať každú zásielku tovaru, a to až do miesta určenia. Zásielka tovaru na účely tohto zákona je tovar uvedený na jednej prepravnej listine, ktorý je prepravovaný najviac jedným železničným vagónom alebo v jednom kontajneri, alebo jedným kamiónom.

(4) Na vývoz tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole sa vyžaduje veterinárne osvedčenie, ktoré vydá príslušný orgán veterinárnej starostlivosti, ak sú splnené podmienky určené ústredným veterinárnym úradom krajiny určenia.

(5) Veterinárne osvedčenie podľa odseku 3 musí byť vydané najskôr v deň nakládky živočíšnych produktov a krmív alebo v deň odoslania pri zvieratách určených na dovoz do Slovenskej republiky. Originálne vyhotovenie musí obsahovať aj rovnoznačný text v štátnom jazyku.

(6) Prevážaný tovar obchodného charakteru[35]) prepravovaný v režime tranzitu, podliehajúci veterinárnej kontrole musí sprevádzať osvedčenie v originálnom vyhotovení vydané príslušným úradom krajiny pôvodu.

(7) Osvedčenie sa nevyžaduje na dovoz, tranzit a vývoz tovaru neobchodného charakteru podliehajúceho veterinárnej kontrole. Podrobnosti o výkone tejto veterinárnej kontroly ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

(8) Druhy tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole, ktorých neobchodný dovoz[36]) sa zakazuje, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 46
Ďalšie podmienky dovozu tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole

(1) Dovážaný tovar podliehajúci veterinárnej kontrole

a) musí zodpovedať požiadavkám ustanoveným v tomto zákone a vo vykonávacích predpisoch,

b) môže pochádzať len zo štátov alebo ich častí uvedených na zozname [§ 8 ods. 3 písm. b)].

(2) Dovážať možno iba živočíšne produkty, ktoré boli získané, vyrobené alebo sa s nimi manipulovalo iba v prevádzkarniach schválených a kontrolovaných príslušným orgánom krajiny pôvodu, pričom podmienky ich získania, výroby, manipulácie a uvádzania do obehu musia byť rovnocenné s podmienkami ustanovenými týmto zákonom, vykonávacími predpismi a osobitnými predpismi.[2])

(3) Zakazuje sa dovážať živočíšne produkty z krajín alebo ich častí, kde sa vyskytuje alebo sa predpokladá existencia veterinárneho alebo zdravotného rizika v dôsledku prítomnosti pôvodcov nákaz zvierat.

(4) Štátna veterinárna správa môže povoliť v odôvodnených prípadoch výnimky z podmienok ustanovených v predchádzajúcich odsekoch, prípadne určiť podrobnejšie podmienky dovozu spôsobom dodatočných záruk, a to najmä s prihliadnutím na

a) požiadavky ochrany pred zavlečením pôvodcov nákaz,

b) potrebu zamedzenia dovozu živočíšnych produktov, ktoré nespĺňajú požiadavky zdravotnej neškodnosti a hygienickej bezchybnosti,

c) vývoj nákazovej situácie v zahraničí, prípadne na dostupnosť informácií o nej.

(5) Ustanovenia osobitných predpisov[37]) týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a ochrany zdravia ľudí a chránených druhov živočíchov nie sú týmto dotknuté.

§ 47
Hraničná veterinárna kontrola

(1) Dovážaný, prevážaný alebo vyvážaný tovar obchodného charakteru podliehajúci veterinárnej kontrole, prepravovaný v režime tranzitu sa musí pri vstupe na územie a pri výstupe z územia Slovenskej republiky podrobiť hraničnej veterinárnej kontrole. Bez jej vykonania nesmú orgány colnej správy zásielku tovaru prepustiť na ďalšiu prepravu.

(2) Hraničná veterinárna kontrola sa vykonáva, ak ju nariadi štátna veterinárna správa, v odôvodnených prípadoch aj vtedy, keď sa inak na dovoz, tranzit alebo vývoz nevyžaduje osvedčenie.

(3) Hraničná veterinárna kontrola sa vykonáva na vstupných a výstupných miestach, v ktorých sú zriadené hraničné veterinárne stanice. Podrobnosti o veterinárnej ochrane štátneho územia a zoznam hraničných veterinárnych staníc ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

(4) Hraničnú veterinárnu kontrolu vykonávajú veterinárni inšpektori hraničných veterinárnych staníc. Na hraničných priechodoch, v ktorých nie je zriadená hraničná veterinárna stanica alebo sa nevykonáva nepretržitá hraničná veterinárna kontrola, môže hraničnú veterinárnu kontrolu tovaru neobchodného charakteru vykonať colník.

(5) Hraničnú veterinárnu kontrolu musí veterinárny inšpektor vykonať bezodkladne po tom, čo sa dozvedel o príchode zásielky tovaru.

(6) Hraničná veterinárna kontrola sa spravidla vykonáva spoločne s colnou kontrolou, a to za prítomnosti dopravcu, prípadne vývozcu, dovozcu alebo príjemcu tovaru. Výsledky hraničnej veterinárnej kontroly sa zaznamenávajú na prvopise prepravnej listiny a na osvedčení. O vykonanej hraničnej veterinárnej kontrole sa vedie predpísaná evidencia [§ 8 ods. 3 písm. c)].

(7) Ak sa vykonaním hraničnej veterinárnej kontroly zistí, že splnenie dovozných podmienok nie je deklarované v osvedčení alebo dovážaný tovar nespĺňa dovozné podmienky, alebo ak ide o dovážaný tovar alebo tovar prepravovaný v režime tranzitu a hrozí nebezpečenstvo zavlečenia pôvodcov nákaz, chorôb prenosných zo zvierat na človeka alebo iných nákazlivých ochorení zvierat alebo ak sa zistí prítomnosť látok škodlivých zdraviu zvierat, alebo je podozrenie, že ide o zdravotne škodlivé živočíšne produkty alebo krmivá, veterinárny inšpektor túto zásielku tovaru neprepustí.

§ 48

Povinnosti pri dovoze a vývoze tovaru obchodného charakteru podliehajúceho veterinárnej kontrole

(1) Dovozca je povinný

a) ohlásiť dovoz tovaru obchodného charakteru podliehajúceho veterinárnej kontrole štátnej veterinárnej správe najmenej 30 dní pred uskutočnením prvej zásielky s uvedením jeho pôvodu a druhu,

b) oznámiť orgánu veterinárnej starostlivosti príslušnému podľa miesta veterinárnej kontroly pri dovoze s predstihom jedného pracovného dňa príchod zásielok tovaru s uvedením jeho pôvodu, druhu a množstva.

(2) Príjemca tovaru obchodného charakteru podliehajúceho veterinárnej kontrole je povinný

a) bezodkladne po vyrozumení o príchode zásielky do miesta veterinárnej kontroly pri dovoze upovedomiť o tom príslušný orgán veterinárnej starostlivosti, predložiť mu doklady o tovare, najmä prvopis osvedčenia a sprievodné a prepravné listiny,

b) poskytnúť príslušnému štátnemu veterinárnemu lekárovi potrebnú súčinnosť pri prehliadke tovaru; zvieratá je povinný umiestniť v karanténnom zariadení schválenom na tento účel príslušným orgánom veterinárnej správy, ostatný tovar uskladniť oddelene a pod uzáverou, ak nie je tovar osobitne označený a identifikovaný, uskladniť ho vždy v sklade alebo zariadení schválenom príslušným orgánom veterinárnej správy výhradne na tento účel,

c) zabezpečiť podmienky na trvalý veterinárny dozor, vykonanie potrebných vyšetrení a odber vzoriek.

(3) Štátny veterinárny lekár urýchlene, najneskôr do 24 hodín po upovedomení o príchode zásielky do miesta určenia, vykoná kontrolu dovezenej zásielky.

(4) Náklady vyšetrenia zvierat, prípadne laboratórnych vyšetrení znáša dovozca alebo príjemca tovaru. Po vykonaní kontroly alebo skončení karantény štátny veterinárny lekár rozhodne o ďalšom nakladaní s tovarom. Žiaden tovar nesmie byť bez jeho súhlasu pred ukončením veterinárnej kontroly v mieste určenia premiestnený z miesta určenia, spracúvaný, ďalej použitý, uvedený do obehu a nesmú sa z neho odoberať vzorky.

(5) Ak podľa výsledku veterinárnej kontroly v mieste určenia hrozí nebezpečenstvo zavlečenia pôvodcov nákaz alebo tovar nespĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom, nariadi príslušný orgán veterinárnej starostlivosti mimoriadne veterinárne opatrenia.

(6) Náklady vzniknuté v dôsledku mimoriadnych veterinárnych opatrení na veterinárnu ochranu štátneho územia, najmä v súvislosti s vrátením alebo neprepustením tovaru, oddeleným umiestnením alebo izoláciou zvierat, alebo pozastavením a oddeleným uložením, alebo uskladnením živočíšnych produktov a krmív, znáša dovozca, prevozca alebo vývozca.

Povinnosti dopravcu pri dovoze, tranzite a vývoze

§ 49

(1) Prepravu tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole pri dovoze, tranzite a vývoze možno uskutočniť iba za podmienok ustanovených v § 25 a § 34 písm. a) tohto zákona.

(2) Dopravca je povinný

a) pri preprave zvierat oznamovať príslušnej hraničnej veterinárnej stanici s predstihom jedného pracovného dňa prísun zvierat s uvedením ich pôvodu, druhu a počtu, ako i čas ich predpokladaného príchodu,

b) po príchode zásielky na hraničný priechod alebo miesto určené na vykonanie colného konania bez meškania upovedomiť príslušnú hraničnú veterinárnu stanicu o príchode zásielky a predložiť doklady o tovare, najmä osvedčenie a potvrdenie o vykonaní čistenia a dezinfekcie dopravného prostriedku pred prepravou, a poskytnúť súčinnosť pri vykonaní veterinárnej kontroly.

(3) Ak pri vývoze, dovoze alebo tranzite tovaru podliehajúceho veterinárnej kontrole dôjde na území Slovenskej republiky k poruche dopravného prostriedku alebo vznikne nepredvídateľná prekážka v ďalšej preprave, dopravca

a) bez meškania o tom informuje príslušnú hraničnú veterinárnu stanicu a orgán veterinárnej starostlivosti príslušný podľa miesta, kde došlo k tejto skutočnosti,

b) zabezpečí na svoje náklady realizáciu opatrení nariadených príslušným regionálnym veterinárnym lekárom,

c) zabezpečí na svoje náklady vykonanie dezinfekcie.

§ 50

(1) Ak sa hraničná veterinárna kontrola vykonáva v priestoroch železničnej stanice, pošty, prístavu, letiska, colného úradu alebo v iných priestoroch a zariadeniach, právnická osoba alebo fyzická osoba prevádzkujúca tieto priestory alebo zariadenia je povinná na svoje náklady zabezpečiť a udržiavať v stave schopnom prevádzky potrebné kancelárske miestnosti, priestory na dočasné oddelené umiestnenie zvierat a dočasné uloženie tovaru a uhynutých zvierat s potrebným vybavením na riadne plnenie úloh hraničnej veterinárnej stanice.

(2) Pri výstavbe hraničných priechodov s hraničnou veterinárnou kontrolou a pri ich uvádzaní do prevádzky sa vyžaduje záväzný posudok štátnej veterinárnej správy.

DEVIATA ČASŤ
VETERINÁRNA ASANÁCIA

§ 51
Výkon asanačných činností

(1) Asanačnou činnosťou na účely tohto zákona je

a) zber, zvoz a spracúvanie, prípadne neškodné odstraňovanie tiel uhynutých, nedonosených, mŕtvonarodených alebo zmárnených zvierat a nepožívateľných živočíšnych produktov, prípadne živočíšnych produktov vylúčených z použitia na obvyklý účel,

b) dezinfekcia, dezinsekcia, deratizácia a dezodorizácia,

c) odchyt zabehnutých, opustených a túlavých zvierat vo verejnom záujme, najmä z dôvodov zabránenia prenosu nebezpečných nákaz na človeka alebo z dôvodov fyzického ohrozenia ľudí, alebo zamedzenia ochoreniu zvierat, ich umiestnenie v karanténe, prípadne ich zmárnenie,

d) umiestnenie zvierat v karanténe, prípadne ich zmárnenie, ak bolo nariadené v rámci mimoriadnych veterinárnych opatrení (§ 54).

(2) Telá zvierat a živočíšne produkty uvedené v odseku 1 písm. a) a vedľajšie produkty živočíšneho pôvodu, ktoré sa nepoužívajú na výživu ľudí alebo zvierat (ďalej len „odpady

živočíšneho pôvodu“) alebo ktoré sú nevhodné na spracovanie v chemickom a farmaceutickom priemysle, sa musia bez meškania neškodne odstrániť.

(3) Na vykonávanie asanačných činností uvedených v odseku 1 je potrebné oprávnenie podľa osobitného predpisu,[38]) ktoré sa vydá na základe záväzného stanoviska príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti.

(4) Príslušný orgán veterinárnej starostlivosti vydá záväzné stanovisko na vykonávanie asanačných činností uvedených v odseku 1, ak žiadateľ o vydanie koncesie[39]) preukáže odbornú spôsobilosť a vhodnosť prevádzkových priestorov a potrebnú technickú a technologickú vybavenosť; ak ide o vykonávanie asanačnej činnosti podľa odseku 1 písm. a), je povinný takisto preukázať, že má k dispozícii potrebné zariadenia, prístroje a podmienky na dodržiavanie protinákazových a hygienických opatrení pri odstraňovaní a zhodnocovaní nebezpečných odpadov[40]) živočíšneho pôvodu a zvláštnych odpadov[40]) živočíšneho pôvodu (ďalej len „nebezpečný a zvláštny odpad“).

(5) Ak sa dodatočne zmenia podmienky, na ktorých základe bolo vydané záväzné stanovisko podľa odseku 4, príslušný orgán veterinárnej starostlivosti povolenie zruší a dá podnet na zrušenie živnostenského oprávnenia.

(6) Obce, ktoré vo verejnom záujme zriaďujú a prevádzkujú karanténne stanice na dočasné umiestnenie zabehnutých, opustených a túlavých zvierat, musia pred ich zriadením a uvedením do prevádzky požiadať o posudok príslušný orgán veterinárnej starostlivosti. Odchyt zabehnutých, opustených a túlavých zvierat vo verejnom záujme zabezpečuje príslušná obec na svoje náklady.

§ 52
Zneškodňovanie a zhodnocovanie nebezpečných a zvláštnych odpadov živočíšneho pôvodu

(1) Právnická osoba a fyzická osoba oprávnená na vykonávanie asanačných činností podľa § 51 ods. 3 môže vykonávať činnosť spočívajúcu v zneškodňovaní a zhodnocovaní nebezpečných a zvláštnych odpadov (ďalej len „kafilerické zariadenie“) iba na základe povolenia (odsek 5), a ak spĺňa ďalšie podmienky uvedené v odseku 2.

(2) Prevádzkovateľ kafilerického zariadenia je povinný

a) vytvoriť podmienky na zneškodňovanie a zhodnocovanie nebezpečných a zvláštnych odpadov,

b) vykonávať sterilizáciu nebezpečných a zvláštnych odpadov pri teplote minimálne 133 °C, pri tlaku 0,3 MPa počas 20 minút na účel zneškodnenia choroboplodných zárodkov; tento proces musí byť registrovaný a zaznamenaný registračnými prístrojmi,

c) zabezpečiť nepretržitý príjem ohlasovania výskytu nebezpečných a zvláštnych odpadov a o ich prevzatí vydať potvrdenie,

d) zabezpečiť zneškodňovanie nebezpečných a zvláštnych odpadov, a to v prípade nákaz okamžite, v ostatných prípadoch do 24 hodín, ak nie je zabezpečené ich chladenie,

e) vytvoriť vhodné priestory a podmienky na výkon veterinárno-prosektorských činností príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti vrátane chladiaceho boxu pre kadávery určené na súdne pitvy, ako aj pre uhynuté zvieratá, z ktorých nebolo možné odobrať vzorky pred ich odvozom do kafilerického zariadenia,

f) vykonávať sterilizáciu odpadových vôd z nečistej časti kafilerického zariadenia,

g) zabezpečiť prepravu nebezpečných a zvláštnych odpadov vo vodotesných a uzatvorených vozidlách.

(3) Prevádzkovateľ vykonávajúci zneškodňovanie a zhodnocovanie zvláštnych odpadov živočíšneho pôvodu je povinný vytvoriť aj podmienky na spracovanie týchto odpadov schváleným technologickým postupom, ktorý musí byť registrovaný a zaznamenávaný registračnými prístrojmi.

(4) Prevádzkovatelia kafilerických zariadení zriaďujú po dohode s príslušnými obcami a príslušnými orgánmi štátnej správy na úseku tvorby a ochrany životného prostredia zahrabovištia alebo spaľovne na zneškodňovanie nebezpečných a zvláštnych odpadov, ak ich nemožno zneškodniť spracovaním.

(5) Kafilerické zariadenia sa zriaďujú na základe povolenia ministerstva, ktoré určuje aj územné oblasti pre zber, zvoz a spracúvanie, prípadne zneškodňovanie nebezpečných a zvláštnych odpadov pre jednotlivé kafilerické zariadenia. Ich prevádzkovú spôsobilosť dvakrát ročne overuje a potvrdzuje príslušný orgán veterinárnej starostlivosti a Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky.

(6) Podrobnosti o asanačnej činnosti a o zneškodňovaní odpadov živočíšneho pôvodu, územné oblasti pre zber, zvoz a spracúvanie, prípadne neškodné odstraňovanie odpadov živočíšneho pôvodu pre jednotlivé kafilerické zariadenia a podrobnosti o podmienkach odchytu, umiestnenia v karanténe a zmárnenia zvierat vo verejnom záujme ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 53
Povinnosti pôvodcu nebezpečných a zvláštnych odpadov živočíšneho pôvodu

(1) Pôvodca[41]) nebezpečných a zvláštnych odpadov živočíšneho pôvodu je povinný

a) zabezpečiť ich neškodné zneškodnenie v zariadení na to spôsobilom,

b) bezpečne ukladať, ošetrovať a podľa potreby aj triediť tieto odpady do času ich zvozu na miestach schválených na tento účel príslušným orgánom veterinárnej starostlivosti, a to tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu zdravia ľudí, zvierat alebo poškodeniu životného prostredia a aby nedochádzalo k ich znehodnoteniu a zneužitiu,

c) bez meškania hlásiť ich výskyt prevádzkovateľovi kafilerického zariadenia.

(2) Pôvodca zvláštnych odpadov živočíšneho pôvodu ich môže so súhlasom príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti a za určených podmienok zhodnocovať vo vlastnom zariadení.

(3) Ak nie je známy pôvodca nebezpečných a zvláštnych odpadov živočíšneho pôvodu, ich zneškodnenie zabezpečuje vo svojom katastri príslušná obec na svoje náklady.

DESIATA ČASŤ
MIMORIADNE VETERINÁRNE OPATRENIA A ZÁVÄZNÉ POSUDKY

§ 54
Mimoriadne veterinárne opatrenia

(1) Príslušný orgán veterinárnej starostlivosti nariadi ochranné a zdolávacie opatrenia, opatrenia na zabezpečenie zdravotnej neškodnosti živočíšnych produktov, zdravotnej neškodnosti krmív a na veterinárnu ochranu štátneho územia (ďalej len „mimoriadne veterinárne opatrenie“)

a) pri výskyte nákazy, pri podozrení z jej výskytu, alebo ak hrozí nebezpečenstvo rozšírenia nákazy alebo pri iných hromadných ochoreniach zvierat,

b) pri podozrení alebo zistení zdraviu škodlivých živočíšnych produktov a krmív,

c) pri nebezpečenstve zavlečenia alebo rozšírenia pôvodcov nákaz zvierat a ochorení prenosných zo zvierat na človeka zo zahraničia, alebo ak dovezený tovar podliehajúci veterinárnej kontrole nespĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom a vykonávacími predpismi.

(2) Mimoriadne veterinárne opatrenia sú:

a) vymedzenie ohniska nákazy, ochranného pásma a pásma pozorovania, ich výstražné označenie a prípadne aj stráženie,

b) nariadenie

1. veterinárneho vyšetrenia a ochranného očkovania zvierat,
2. oddeleného umiestnenia, izolácie, prípadne naliehavého zabitia alebo zmárnenia zvierat,
3. zneškodnenia alebo obmedzenia výskytu zdrojov nákaz zvierat s prírodnou ohniskovosťou,
4. úpravy hygienického a sanitačného režimu prevádzky alebo technologických a pracovných postupov, dezinfekcie, dezinsekcie a deratizácie,
5. osobitného ošetrenia hnoja, hnojovice, močovky a odpadových vôd,
6. vrátenia dovezených alebo prevážaných zvierat, živočíšnych produktov alebo krmív, prípadne predmetov, ktoré môžu byť pôvodcami a nositeľmi nákaz,

c) obmedzenie alebo zákaz

1. premiestňovania, predaja a pohybu zvierat,
2. pastvy, používania zdrojov vody a krmiva,
3. prepravy alebo predaja živočíšnych produktov a krmív,
4. predaja zvierat a živočíšnych produktov v tržniciach a na trhoviskách alebo zatvorenie tržnice alebo trhoviska,
5. konania zvodov zvierat, poľovačiek a odchytov zveri,
6. plemenitby,
7. umelej inseminácie,

d) zákaz

1. usmrcovania zvierat,
2. výroby, spracúvania alebo uvádzania do obehu zdraviu škodlivých živočíšnych produktov alebo krmív alebo určenie osobitných podmienok na ich spracúvanie, alebo nariadenie ich zničenia,
3. voľnosti pohybu osôb a ich zhromažďovania v bezprostrednej blízkosti štátnych hraníc,

e) pozastavenie živočíšnych produktov alebo krmív do skončenia potrebného vyšetrenia, nariadenie oddeleného uloženia (uskladnenia) zdraviu škodlivých živočíšnych produktov alebo krmív,

f) určenie osobitných podmienok

1. prevádzkovania, prípadne jeho obmedzenia alebo zastavenia,
2. na ukladanie, zber, zvoz, neškodné odstraňovanie a spracovávanie odpadov živočíšneho pôvodu a uhynutých zvierat pri nákazách a hromadných ochoreniach,

g) obmedzenie zhromažďovania osôb,

h) zákaz alebo určenie osobitných podmienok dovozu, vývozu a prevozu tovarov podliehajúcich veterinárnej kontrole, nariadenie očisty a dezinfekcie, obmedzenie alebo zákaz používania alebo zničenia zariadení a predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov nákaz.

(3) Ak to okolnosti konkrétneho prípadu vyžadujú, môžu byť nariadené aj iné opatrenia, ako sú uvedené v odseku 2, zodpovedajúce veterinárnym zdravotným a hygienickým požiadavkám a novým poznatkom veterinárnej vedy.

(4) Ak pominú dôvody, príslušný orgán veterinárnej starostlivosti nariadené mimoriadne veterinárne opatrenie zruší.

§ 55
Záväzný posudok

(1) Záväzný posudok orgánu veterinárnej starostlivosti sa musí vyžiadať

a) v územnom konaní, stavebnom konaní a kolaudačnom konaní, ak sa týka stavieb a zariadení, ktoré sú určené na
   1. chov zvierat,
   2. výrobu, spracúvanie, ošetrovanie a skladovanie živočíšnych produktov a krmív,
   3. výrobu, prípravu, skladovanie, distribúciu veterinárnych liekov, veterinárnych prípravkov a veterinárnych pomôcok,
   4. ukladanie, ďalšie spracúvanie a neškodné odstraňovanie odpadov živočíšneho pôvodu,
   5. výkon odborných veterinárnych činností,
   6. výkon hraničnej veterinárnej kontroly,
b) pri uvedení objektov do užívania alebo pracovných priestorov do prevádzky, ak sa týkajú chovu zvierat produkujúcich potraviny, a na získavanie živočíšnych produktov, ich ošetrovanie, výrobu, manipuláciu a uvádzanie do obehu,
c) k návrhom na zavedenie a na dovoz nových, v Slovenskej republike doposiaľ nepoužívaných strojov, technologických zariadení, obalov, technologických a pracovných postupov pri chove a reprodukcii zvierat, pri výrobe, spracovaní, ošetrovaní a preprave živočíšnych produktov a krmív, pri výrobe a skladovaní veterinárnych liekov a veterinárnych prípravkov, ako aj pri zneškodňovaní a zhodnocovaní odpadov živočíšneho pôvodu,
d) k návrhom slovenských technických noriem,[42]) technologických postupov a vnútorných predpisov výrobcov, ak sa týkajú zvierat, živočíšnych produktov, krmív, veterinárnych liekov, veterinárnych prípravkov a veterinárnych pomôcok.

(2) Záväzný posudok je stanoviskom pre orgány, ktorým podľa osobitných predpisov prislúcha rozhodovanie.

(3) Záväzný posudok podľa odseku 1 písm. c) je samostatným rozhodnutím.

JEDENÁSTA ČASŤ
PRIESTUPKY A INÉ SPRÁVNE DELIKTY NA ÚSEKU VETERINÁRNEJ STAROSTLIVOSTI

§ 56
Priestupky

(1) Priestupku podľa tohto zákona sa dopustí fyzická osoba, ktorá

a) sťažuje alebo marí výkon veterinárneho dozoru alebo veterinárnej kontroly, alebo nevykoná v určenej lehote uložené opatrenia, alebo nevykoná opatrenie príslušného orgánu veterinárnej starostlivosti na odstránenie zistených nedostatkov,
b) poruší povinnosť vyplývajúcu pre ňu z mimoriadnych veterinárnych opatrení,

c) poruší inú povinnosť ustanovenú týmto zákonom.

(2) Za priestupok uvedený v odseku 1 písm. a) a c) možno uložiť pokutu do 10 000 Sk.

(3) Za priestupok uvedený v odseku 1 písm. b) možno uložiť pokutu do 20 000 Sk.

(4) Ak sa fyzická osoba dopustí priestupku opakovane, možno jej uložiť pokutu do výšky dvojnásobku pokút uvedených v odsekoch 2 a 3.

(5) Na konanie o priestupkoch sa vzťahujú všeobecné predpisy o priestupkoch,[43]) ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 57
Iné správne delikty

(1) Právnickej osobe možno uložiť pokutu do 500 000 Sk, ak

a) sťažuje alebo marí výkon veterinárneho dozoru alebo veterinárnej kontroly alebo vykonávanie odborných veterinárnych úkonov, alebo nevykoná v určenej lehote opatrenie orgánu veterinárnej starostlivosti na odstránenie zistených nedostatkov,

b) poruší inú povinnosť ustanovenú týmto zákonom.

(2) Právnickej osobe, ktorá nesplní povinnosť vyplývajúcu pre ňu z mimoriadnych veterinárnych opatrení, možno uložiť pokutu až do 1 000 000 Sk. Pokutu do rovnakej výšky možno uložiť právnickej osobe, ktorá opakovane poruší povinnosť uvedenú v odseku 1 písm. a) a b).

(3) Za rovnakých podmienok a do rovnakej výšky možno uložiť pokutu fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie,[26]) ak sa protiprávneho konania uvedeného v odsekoch 1 a 2 dopustí pri svojej podnikateľskej činnosti.

(4) Pri určovaní pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

(5) Pokutu možno uložiť právnickej osobe do jedného roka odo dňa, keď príslušný orgán veterinárnej starostlivosti zistil porušenie povinností, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď došlo k protiprávnemu konaniu.

(6) Na konanie o uložení pokuty sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

(7) Ak za protiprávne konanie uvedené v odseku 1 alebo 2 bola už tá istá osoba postihnutá podľa iného predpisu, nemôže jej orgán veterinárnej starostlivosti uložiť pokutu podľa tohto zákona.

(8) Výnos pokút uložených na úseku veterinárnej starostlivosti je príjmom štátneho rozpočtu.

DVANÁSTA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 58

Orgány veterinárnej starostlivosti v konaní o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb postupujú podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak.

§ 59

Na pridelenie kontrolného čísla (§ 31), rozhodovanie o posudzovaní živočíšnych produktov (§ 38), na nariadenie a zrušenie mimoriadnych veterinárnych opatrení (§ 54) sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[44])

§ 60

(1) Podnikatelia, ktorým vzniklo oprávnenie na podnikanie v predmete podnikania uvedenom v § 30 ods. 1 alebo oprávnenie na predaj nespracovaných poľnohospodárskych výrobkov živočíšneho pôvodu pred účinnosťou tohto zákona, sú povinní do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona požiadať príslušný orgán veterinárnej starostlivosti o vydanie osvedčenia podľa § 30 ods. 1.

(2) Orgán veterinárnej starostlivosti príslušný na vydávanie osvedčení podľa § 29 môže podnikateľom povoliť výnimky z povinnosti splniť podmienky na vydanie osvedčenia na dobu a za podmienok upravených vo vykonávacom predpise (§ 33).

§ 61

(1) Práva a povinnosti z pracovnoprávnych vzťahov prechádzajú z okresných úradov na regionálne veterinárne správy a z krajských úradov na krajské veterinárne správy.

(2) Práva a povinnosti z majetkovoprávnych vzťahov a iných vzťahov prechádzajú z okresných úradov na regionálne veterinárne správy a z krajských úradov na krajské veterinárne správy, a to v rozsahu, v akom na okresné úrady a krajské úrady tieto prešli podľa osobitného predpisu.[45])

§ 62
Zrušovacie ustanovenia

Zrušujú sa:

1. zákon č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti v znení zákona č. 239/ 1991 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.,
2. zákon Slovenskej národnej rady č. 11/1992 Zb. o organizácii veterinárnej starostlivosti Slovenskej republiky v znení čl. XV zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z.,
3. článok XV a položky č. 110 až 122 prílohy zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
4. vyhláška Federálneho ministerstva poľnohospodárstva a výživy č. 117/1987 Zb. o starostlivosti o zdravie zvierat v znení vyhlášky č. 47/1994 Z. z.,
5. vyhláška Federálneho ministerstva poľnohospodárstva a výživy č. 118/1987 Zb. o veterinárnej ochrane štátneho územia v znení vyhlášky č. 258/1994 Z. z.,
6. vyhláška Federálneho ministerstva poľnohospodárstva a výživy č. 121/1987 Zb. o zabezpečovaní zdravotnej nezávadnosti živočíšnych produktov,
7. vyhláška Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 69/1993 Z. z., ktorou sa upravuje poskytovanie podpôr a náhrad pri zdolávaní nákaz a iných hromadných ochorení zvierat a poskytovanie bezplatných odborných veterinárnych činností,
8. vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej republiky č. 188/1989 Zb. o povoľovaní výroby, dovozu, overovania a uvádzania do obehu, používaní a kontrole veterinárnych liečiv a prípravkov,

9. vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky č. 189/1989 Zb., ktorou sa upravujú podrobnosti o organizácii a spôsobe špecializačnej prípravy veterinárnych lekárov a iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych pracovníkov.

Čl. II

Zákon Slovenskej národnej rady č. 10/1992 Zb. o súkromných veterinárnych lekároch a o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 ods. 2 písmená b) a c) znejú:

   „b) je štátnym občanom Slovenskej republiky a má trvalý pobyt na jej území,

   c) je absolventom Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach alebo je absolventom zahraničnej vysokej školy a má uznaný (nostrifikovaný) diplom o tomto štúdiu alebo spĺňa inak podmienky ustanovené osobitným predpisom,[4])“.

2. V § 2 ods. 2 písm. d) sa slová „tri roky“ nahrádzajú slovami „jeden rok“.

3. V § 2 ods. 2 písmeno e) znie:

   „e) zložil do rúk prezidenta komory tento sľub: „Sľubujem na svoje svedomie a občiansku česť, že budem zachovávať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy, dodržiavať stanovy komory, svedomite vykonávať veterinárnu činnosť, vystupovať dôstojne, konať čestne a riadne plniť svoje povinnosti.“.

4. V § 2 odsek 3 znie:

   „(3) Komora nezapíše do zoznamu zamestnanca orgánu štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti alebo štátnych veterinárnych ústavov, alebo špecializovaných pracovísk priamo riadených ministerstvom, alebo špecializovaných štátnych veterinárnych organizácií, alebo veterinárnej zložky v pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a Ministerstva školstva Slovenskej republiky.“.
   Doterajší odkaz 5 sa vypúšťa.

5. V § 2 odsek 5 znie:

   „(5) Komora pozastaví veterinárnemu lekárovi členstvo v komore, ak mu vznikol pracovný pomer s orgánom alebo organizáciou uvedenou v odseku 3.“.

6. V § 2 ods. 6 sa slová „vykonávanie veterinárnej činnosti“ nahrádzajú slovami „členstvo v komore“.

7. V § 2 ods. 7 sa slová „vykonávania veterinárnej činnosti“ nahrádzajú slovami „členstva v komore“.

8. V § 2 ods. 9 sa vypúšťajú slová „poľnohospodárstva a výživy Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“)“, slová „pracovníci orgánov veterinárnej správy“ sa nahrádzajú slovami „veterinárni lekári orgánov veterinárnej starostlivosti“.

9. V § 3 ods. 4 druhá veta znie:

   „Komora a ministerstvo určia minimálne vybavenie pre príslušný druh veterinárneho zariadenia.“.

10. V § 4 ods. 3 sa za prvú vetu vkladá táto veta:

    „Za čakateľskú prax sa považuje aj komorou vopred schválená prax v zahraničí s tým, že musí byť potvrdená kompetentným orgánom v krajine výkonu čakateľskej praxe.“.

11. V § 5 odseky 1 a 2 znejú:

    „(1) Pri podozrení z nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat alebo pri nariadení mimoriadnych veterinárnych opatrení môže krajský úrad alebo okresný úrad uložiť za

náhradu veterinárnemu lekárovi vykonanie úloh potrebných na likvidáciu alebo zabránenie šírenia týchto ochorení.

(2) Veterinárny lekár na základe splnomocnenia krajským úradom alebo okresným úradom vykonáva za náhradu úlohy štátnej správy súvisiace s vykonávaním svojej veterinárnej činnosti.“.

12. V § 8 sa odsek 1 dopĺňa písmenom g), ktoré znie:

„g) môže podať návrh sadzobníka minimálnych cien Ministerstvu financií Slovenskej republiky.“.

13. V § 9 ods. 4 sa slová „Štátna veterinárna správa Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovom „ministerstvo“.

14. V § 11 ods. 2 písmeno f) znie:

„f) odborne sa vzdelávať a preukazovať odbornú spôsobilosť v lehotách a spôsobom určeným komorou a ministerstvom,“.

15. V § 12 ods. 2 sa vypúšťajú slová „počas pozastavenia vykonávania veterinárnej činnosti“.

16. V § 14 ods. 1 sa na konci druhej vety pripájajú slová: „osobne alebo prostredníctvom písomne splnomocneného iného člena komory“.

17. Doterajší text § 18 sa člení na odseky 1 a 2, ktoré znejú:

„(1) Podrobnosti o organizácii a orgánoch komory upravia stanovy komory. Stanovy upravia aj

a) spôsoby overovania podmienok podľa § 2,

b) spôsob vedenia zoznamov veterinárnych lekárov a čakateľov.

(2) Stanovy komory môžu určiť, že pre veterinárnych lekárov v určitých územných častiach sa zriaďujú regionálne komory ako zložky komory. Ustanovenia o orgánoch komory platia pre regionálne komory obdobne; ak sú zriadené regionálne komory, môže sa schádzať regionálny snem. Právo zúčastňovať sa na regionálnom sneme majú všetci členovia regionálnej komory.“.

18. V § 19 ods. 1 písm. b) slovo „Kčs“ sa nahrádza slovom „Sk“.

Čl. III

Zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 197/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 298/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 494/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 294/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 322/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 453/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 2/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 61/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 83/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 74/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 207/1995 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 9 ods. 1 sa za slovo „poľovníctvo“ vkladá čiarka a slová „veterinárnu starostlivosť“.

2. V § 9 odsek 2 znie:

„(2) Ministerstvu pôdohospodárstva Slovenskej republiky je podriadená Slovenská poľnohospodárska a potravinárska inšpekcia.“.

Čl. IV
Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1999.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

1) Napríklad zákon č. 238/1991 Zb. o odpadoch v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 255/1993 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/1994 Z. z. o ochrane zdravia ľudí v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z. o ochrane zvierat, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 184/1993 Z. z. o krmivách, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z., zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 110/1972 Zb. o plemenitbe hospodárskych zvierat v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 256/1991 Zb., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 287/1994 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z.

2) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov.

3) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 184/1993 Z. z.

4) Napríklad zákon č. 238/1991 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 255/1993 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.

5) § 3 ods. 2 vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 36/1997 Z. z. o ohlasovaní výroby potravín, tabakových výrobkov a kozmetických prostriedkov a o podmienkach ich uvádzania do obehu.

6) Zákon č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach, o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z. z. o reklame.

7) § 21 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách.

8) § 23 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z.§ 31 až 33 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.

9) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.

10) § 8 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 221/1996 Z. z. o územnom a správnom usporiadaní Slovenskej republiky.

11) § 28 a 29 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z.§ 32 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.

12) § 3 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z.

13) § 4 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

14) § 7 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1993 Z. z. o vymedzení pôsobnosti orgánov vo veciach ochrany spotrebiteľa.

15) § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.

16) Zákon Slovenskej národnej rady č. 10/1992 Zb. o súkromných veterinárnych lekároch a o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky.

17) § 25 zákona č. 172/1990 Zb. o vysokých školách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 324/1996 Z. z.

18) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z.

19) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.

20) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe.

21) § 5 ods. 2 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní v znení neskorších predpisov.

22) § 16 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.

23) § 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1995 Z. z.

24) § 17 zákona č. 455/1991 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 132/1994 Z. z.

25) § 5 ods. 3 a 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z.Výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 č. 981/1996-100, ktorým sa vydáva prvá časť a prvá, druhá a tretia hlava druhej časti Potravinového kódexu Slovenskej republiky (oznámenie č. 195/1996 Z. z.).

26) § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka.

27) § 52 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

28) § 46 a 47 zákona č. 71/1967 Zb.

29) § 2 ods. 15, § 5 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z.

30) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z.Výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 č. 981/1996-100.

31) § 22 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 79/1997 Z. z. o opatreniach na predchádzanie prenosným ochoreniam.Výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 č. 981/1996-100.

32) § 2 ods. 10 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z.

33) § 2 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 184/1993 Z. z.

34) § 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 184/1993 Z. z.

35) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1996 Z. z. Colný zákon v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z. z. a zákona č. 383/1997 Z. z.

36) § 52 zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím.

37) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z., vyhláška Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 246/1995 Z. z. o certifikácii výrobkov, § 4 a 27 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/1994 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 290/1996 Z. z., § 28 a 29 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 287/1994 Z. z.

38) § 26 a § 50 až 56 zákona č. 455/1991 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 132/1994 Z. z.

39) § 50 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 132/1994 Z. z.

40) § 2 ods. 2 a 3 zákona č. 238/1991 Zb.

41) § 2 ods. 7 zákona č. 238/1991 Zb.

42) Zákon č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách v znení neskorších predpisov.

43) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

44) Zákon č. 71/1967 Zb.

45) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.